СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE

РІК CV ПАРСИППАНІ, Н. Дж., П'ЯТНИЦЯ, 30 ЖОВТНЯ 1998 ЧИСЛО 18 VOL. CV PARSIPPANY, N.J., OCTOBER 30, No. 18

О, незабутній Листопад!
Пройдуть літа, пройдуть віки,
А ти стоятимеш над нами,
Як тінь Господньої руки.

Р. Купчинський

Вночі з 31 жовтня на 1 листопада 1918 року Українські Січові Стрільці (УСС) зробили військовий переворот (Листопадовий зрив). Внаслідок цього в межах Східної Галичини, української частини Буковини й Закарпаття була створена Західньо-Українська Народна Республіка — ЗУНР.

В. ЧОРНОВІЛ: *ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНИХ СИЛ — ВИСУНЕННЯ СПІЛЬНОГО КАНДИДАТА В ПРЕЗИДЕНТИ*

Головне завдання національно-демократичних сил України — домогтися висунення спільного кандидата на наступних виборах Президента, — наголосив голова НРУ Вячеслав Чорновіл на пресконференції, присвяченій підсумкам конференції Харківської крайової організації НРУ. Крайова організація НРУ запропонувала 9-им Всеукраїнським зборам НРУ розглянути кандидатами на пост Президента від Руху дві кандидатури — голову партії В. Чорновола та народного депутата України Генадія Удовенка. В. Чорновіл назвав закономірним висунення кандидатом в президенти на з'їзді НРУ голови партії. Але важливіше бачити не тільки кандидата від Руху, а спільного кандидата від усіх патріотичних національно-демократичних сил. І це не обов'язково має бути Чорновіл, — підкреслив голова НРУ. На його думку, „Г. Удовенко є надзвичайно потужною кандидатурою на пост Президента України, він відомий в усьому світі як виважений політик, інтелектуал, дипломат. Завдяки його зусиллям з Україною рахуються. Якщо націонал-демократичні сили відкинуть амбіції і погодяться з цією кандидатурою — матимемо Президента-демократа".

Конґрес ЗСА ухвалив резолюцію про український Голодомор 1932—33 рр.

У суботу, 10 жовтня 1998 року голова Комітету міжнародних відносин у Палаті Представників, конґресмен Бенджамін Ґілман зачитав на сесії Конґресу ЗСА резолюцію і Палата Представників схвалила її.

Текст узгодженої членами Палати Представників резолюції був запропонований конґресменом С. Левіном, який є співзасновником Конґресового Українського Кокусу (КУК). Резолюція наголошує, що 65-та річниця Великого голоду 1932-33 років повинна нагадувати про жорстоку політику уряду колишнього Совєтського Союзу щодо українського народу.

Копії резолюції будуть надіслані до Президента Клінтона, державного секретаря Олбрайт та співзасновників Конґресового Українського Кокусу. Державний секретар ЗСА передасть копію резолюції Урядові України. Український Уряд офіційно визнав трагедію українського Голодомору та оголошує неділю, 8 листопада 1998 року Днем відзначення Голодомору. Дата відзначення Голодомору на Україні збігається з датою відзначення Голодомору у ЗСА.

Під час обговорення резолюції у Палаті Представників конґресмен Ґілман зазначив: „Совєтський диктатор Сталін та інші комуністичні лідери знали, що люди вимирали від голоду. Це було наслідком їх політики. Але совєтський уряд не вживав жодних заходів, щоб врятувати жертви голоду. Навпаки, вони використовували це для придушення опору українців комуністичному режимові Москви".

Членам Демократичної та Республіканської партій було надано

(Закінчення на стор. 3)

Чи це той кінець, що діло славить?

Дев'ять днів і вісім ночей тривали напружені переговори у ЗСА між ізраїльським прем'єр-міністром Беньяміном Нетанягу та Ясіром Арафатом, головою Палестинської Самоуправи, в яких ролю головного посередника виконував особисто американський Президент Билл Клінтон з допомогою йорданського короля Гусейна. Все ж таки, переговори успішно завершено та підписано проміжний договір, виконання якого має допомогти на дальшому шляху до замирення на Близькому Сході.

Оптимісти кажуть, що підписаний у Білому Домі договір у п'ятницю, 23 жовтня, зрушить перервані понад півтора року тому переговори замирення на Близькому Сході, в ході котрих мала б вирішитися 50-річна суперечка пре те, чи матимуть палестинці свою державу. Вашинґтонським договором усунено ці, здавалося б, незначні вимоги, котрі для обидвох сторін творили поважні пе-

(Закінчення на стор. 6)

Олександер МОРОЗ: „Я не рвуся в лідери. Просто не вмію бути іншим"

Ексклюзивне інтерв'ю

Кореспондент: — Олександре Олександровичу, на яких стовпах тримається Ваша політична плятформа, Ваше бачення української перспективи?

Олександер Мороз: — Конституція і закони — ось мої „стовпи". На них, і це принципова необхідність, потрібно організувати роботу всіх державних структур і всіх чинників влади в Україні. До того часу, поки так не буде, всі ми (яких поглядів не дотримувалися б, які б інтереси не переслідували), будемо творити зло для держави. Бо порушуючи закони, нібито з благими намірами, можна наробити такої біди суспільству, що згодом хтось, діючи вже в межах законів, не буде здатен нейтралізувати наслідків. Закон — понад усе. Лише цей принцип має бути основоположним, якщо ми хочемо говорити про перспективу України. Це мій основний принцип як політика і людини. Наступний, так би мовити, стовп, на якому ґрунтується моє бачення майбутнього України — це розвинута, з державним реґулюванням ринкова економіка, яка дасть змогу ефективно задіяти колосальний ресурсний та інтелектуальний потенціял України, допоможе їй зайняти належне місце у світовому розподілі праці. І на цій базі створити надійні соціяльні гарантії своїм громадянам.

Один з основних стовпів моєї політичної платформи — це побудова такої системи державного життя, яка гарантувала б створення соціяльних фондів, що стали б основою для соціяльного захисту людей. Ми мусимо налагодити державну систему так, аби кожен громадянин, незалежно від освіти, доступу до фінансів, підприємництва і т. д., міг бути впевнений, що не буде кинутий напризволяще. Себто, аби людина мала передбачений Конституцією рівень захищености. А далі мусять бути відкриті можливості для тих, хто має здібності, розум і бажання. Хочеш збагачуватися, маєш для цього законні можливості — вперед!

Кор.: — На цьому ґрунтується Ваш соціялізм?

О. М.: — І на цьому. Людина має право вільно жити, займатися бізнесом, якщо це їй пасує, якщо вона цього бажає. Але при цьому дотримувалися закону. Правда, аби це здійснити,

(Продовження на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Назріває комп'ютерна проблеми 2000-го року

КИЇВ (УНІАР). — Міжнародний центр „Енергетика і інформатика — XXI століття" закликає до негайного вжиття заходів для розв'язання в Україні так званої „проблеми 2000 року", пов'язаної з можливими негативними наслідками спрощеного визначення поточної дати в комп'ютерах, застосованих у важливих системах.

Цьому була присвячена пресконференція директора центру Сергія Парашина і програміста-аналітика Валентина Пономаренка, яка відбулася в агентстві УНІАН. За словами С. Парашина, в ніч на 1 січня 2000 року збої у важливих програмах на комп'ютерах, які визначають рік лише за двома останніми цифрами (наприклад, 98 замість 1998) можуть спричинити катастрофічні наслідки в управлінні військовою технікою, в хемічній промисловості, атомній енерґетиці, медицині тощо. Україна вже спізнилася з початком робіт з розв'язання проблеми, тому слід розробити аварійні пляни на випадок надзвичайних ситуацій 1 січня 2000 року. За оцінками спеціялістів, для вирішення в Україні „проблеми-2000" потрібно щонайменше кілька десятків мільйонів долярів. У ЗСА для реалізації такої програми тривалістю в три роки виділено 5.6 блн. дол., сказав С.Парашин.

Парлямент Криму проголосував за нову Конституцію

СИМФЕРОПІЛЬ (УНІАР). — 21 жовтня на сесії Верховної Ради Криму за проєкт Конституції автономії, запропонований головою кримського парляменту Леонідом Грачом, проголосувало 82 депутати з присутніх 85.

На відміну від попередніх варіянтів Конституції АРК, в цьому проєкті не обумовлюється політична самостійність автономії та більш детально визначені економічні повноваження. Відповідно до Конституції АРК, до відання автономії віднесено „визначення напрямів і пріоритетів, надання пільг інвесторам, включаючи іноземних", також передбачається введення і реґулювання митних зборів і податків на товари, що ввозяться на півострів за узгодженням з Кабінетом Міністрів України.

Зформована конституційна комісія ВР АРК зможе переконати ВР України прийняти Конституцію Криму в тій редакції, яку було прийнято на засіданні. Голова ВР Криму також вважає, що Конституція АРК має бути розглянута ВР України до початку передвиборчої президентської кампанії, тобто до січня 1999 року.

Президент обіцяє зняти обмеження на імпорт харчів в 1999 році

КИЇВ (УНІАР). — Президент України Леонід Кучма заявив, що наступного року не буде жодних обмежень щодо вивезення за кордон української сільсько-господарської продукції. Під час „круглого столу", який відбувся 20 жовтня з ініціятиви журналу „Економіст", він закликав західніх інвесторів вкладати в агропромисловий комплекс, оскільки Україна „самостійно не в змозі реформувати сільське господарство". Наголосивши, що сільське господарство є „потенційно сильною стороною", Л. Кучма зауважив, що доки цю галузь не буде поставлено на індустріяльну основу з повним виробничим циклом, доти собівартість харчів перевищуватиме її ринкову ціну. Президент констатував, що нині в Україні фактично завершено перший етап земельної реформи — роздержавлення землі та передача її юридичним і фізичним особам. За його словами, тепер здійснюється другий етап — формується реальний власник землі. При цьому Л.Кучма нагадав, що на сьогодні земельні паї одержали близько 6 млн. громадян України.

Є. Марчук вбачає в українському транспорті великий потенціял

КИЇВ (УНІАН). — Транзитні перевезення можуть приносити Україні понад 4 блн. дол. на рік, сказав народний депутат, президент Українського Транспортового Союзу (УТС) Євген Марчук на пресконференції 20 жовтня, присвяченій виставці „ТрансУкраїна-98".

На його думку, необхідно переглянути чинне законодавство, що регулює транспортову галузь, і ввести норми, які сприяли б розвиткові транзитних перевезень, оскільки українськими вантажами транспортові підприємства завантажені лише на 8 відс. У той час як ресурси галузі використовуються лише на третину, транспортова інфраструктура приносить майже 40 відс. усіх надходжень країни. Є.Марчук підкреслив, що через недосконалість законодавства і „відомчий підхід" українські транспортові підприємства щороку втрачають близько півтора мільярда долярів. Є.Марчука та очолюваний ним УТС непокоїть можливість введення 20-відсоткового податку на додану вартість на транзит, внаслідок чого Україна може повністю позбавитися транзитних перевезень.

Правоцентристські фракції — про загрозу кризи у ВР

КИЇВ (УНІАН). — Лідери правоцентристських фракцій парляменту — Народного Руху України та Народно-Демократичної Партії — заявили про загрозу виникнення парляментської кризи і як наслідок — можливого розпуску Верховної Ради.

Голова фракції НРУ Вячеслав Чорновіл у своєму виступі на сесії 20 жовтня підкреслив, що Рух підтримує вимоги лівих щодо вчасного подання на розгляд ВР проєкту бюджету на 1999 рік, однак „вважає неприпустимими їхні дії". Протестуючи проти того, що Уряд Валерія Пустовойтенка не представив проєкт бюджету 20 жовтня, комуністи і депутати з фракції „Громада" покинули залю Верховної Ради. За словами В. Чорновола, „ще кілька таких спроб опозиції — і постане питання про розпуск парляменту".

В.Чорновіл також наголосив, що сьогоднішня ситуація засвідчила: фактична більшість — у руках лівих сил, оскільки без їхньої участи працю парляменту „фактично заблоковано".

Лідер фракції НДП Анатолій Матвієнко у своєму виступі заявив, що дії лівої опозиції „погіршать і без того складну ситуацію", наслідком якої стане політична криза й розпуск ВР. За його словами, „ліві вважають, що на згарищі їм буде легше прийти до влади". А. Матвієнко вважає, що сьогодні парлямент має два шляхи: „30 днів не приходити на засідання" і дати можливість Президентові розпустити ВР або ж „забезпечити її ефективну роботу, чітко зформулювавши свої вимоги до Кабінету Міністрів".

Л. Кучма скритикував демарш лівих сил

КИЇВ (УНІАН). — Президент Леонід Кучма вважає демарш лівих та представників фракції "Громада" 20 жовтня у парляменті „війною не проти Уряду Валерія Пустовойтенка, а проти власного народу". В інтерв'ю телеканалові „Інтер" Л.Кучма зазначив, що комуністи, соціялісти і „Громада", які вимагають подання Кабінетом Міністрів бюджету-99, добре знають, що в парляменті перебуває 36 законів, випрацюваних Урядом, які передбачають зміни до податкової політики і без яких не може розглядатися бюджет. Коментуючи заклик лідера „Громади" Павла Лазаренка до Уряду негайно сплатити населенню заборговані платні, Президент у цьому зв'язку назвав „слушною пропозицію" прем'єра В.Пустовойтенка, який у відповідь закликав лідера „Громади" повернути до бюджету те, що він „забрав у країни" під час свого перебування на посаді керівника Уряду. Як відомо, українська і світова преса звинувачувала П. Лазаренка в корупції і присвоєнні державних фондів.

МакДональдс пускає глибше коріння в Україні

КИЇВ (УНІАР). — Ресторан МакДональдс в Украні та його стратегічні партнери випрацювали ряд проєктів, які допоможуть до кінця 2000 року забезпечити всю українську мережу цих ресторанів продукцією українського виробництва, повідомив на пресконференції керуючий директор компанії МакДональдс в Україні Карл Фріц. За його словами, компанія плянує до кінця 2000 року вкласти інвестицій на суму 50 млн. дол. в розбудову інфраструктури компанії та відкриття 75 ресторанів, а також ще 40 млн. дол. в українських постачальників продукції. Загальний обсяг інвестицій в економіку України до кінця 2002 року становитиме 140 млн. дол. й дозволить створити близько 8,000 робочих місць.

Вже в 1999 році розпочнеться проєктування з подальшим будівництвом сучасних картоплесховищ та заводу з переробки української картоплі на „френч фрайс". Спільно з українськими фармерами розпочато програму вирощування та селекції елітних сортів картоплі в Чернігівській, Сумській, Полтавській та Харківській областях.

Технології, обладнання та прямі інвестиції будуть вкладені також у виробництво м'яса, хлібо-булочної продукції, будівельні компанії, виробництво одягу тощо. Сьогодні продукція МакДональдс виробляється загалом з української сировини, частка імпорту складає 20 відс.

До кінця цього року нові ресторани відкриються у Черкасах, Одесі, Донецькому та Чернігові.

ТІЛЬКИ ФАКТ

90 відс. автопарків України на сьогоднішній день можна вважати банкрутами. У порівнянні з 1990 роком обсяг перевезень скоротився у 2.5 раза, кількість рейсів — у 1.5, інтервал руху збільшився у 10 разів.

◆

На сьогодні в Україні понад 4 млн. громадян перебувають на безоплатних вакаціях. Державний центр зайнятости працевлаштовує лише п'яту частину від загальної кількости громадян, що звернулись до нього.

◆

40 відсотків від загальної кількости дитячих злочинів скоєно учнями шкіл та Професійно-технічних училищ. Дослідження фахівців свідчать, що у 30 відсотків старшокласників спостерігається прихована агресивність та невдоволення життям. 47 тисяч випускників середньої школи (в минулому році - 36 тисяч) ніде не навчаються і не працюють. 100 відсотків дівчат віком 16-17 років готові займатися сумнівними професіями за кордоном.

◆

За дев'ять місяців 1998 року проти відповідного періоду попереднього року в підприємствах, які здійснюють роздрібну торгівлю та громадське харчування, продаж продовольчих товарів скоротився на 10 відсотків.

◆

Купівельна спроможність населення і виробництво товарів зменшились на 2 відсотки в порівнянні з минулим роком, а роздрібні ціни на них зросли на 6 відсотків.

◆

„Чорна книга України"говорить, що всі нинішні проблеми в державі є наслідком політичної кризи, яка почалася через рік після здобуття незалежности. „Чорна книга України" видана з ініціятиви ДемПУ Всеукраїнським товариством „Просвіта" накладом 10 тис. примірників. Презентацію книги, яка є збіркою архівних матеріялів, листів, доповідей, досліджень, розпочала зараз Демократична Партія України.

◆

Чисельність прихильників ринкових реформ в Україні знизилася: якщо в 1994 р. реформи підтримували 30 відс. респондентів Інституту соціології НАНУ, то у 1998-му — 20 відс.

* Сьогодні Президентові довіряють лише 30 відс. населення, а Верховній Раді — 2 відс.
* Людей, повністю задоволених своїм життям, у 1998 р. стало вдвічі менше, ніж у 1995 р.
* За сім років виробництво валової продукції скоротилося на 70 відс. і його зниження триває.
* За індексом людського розвитку (по найважливіших показниках якости життя) Україна за сім років опустилася з 30-го місця на 102-ге у світі.

◆

У Києві на місці колишньої шкуродерні відкрито перший притулок для тварин. Тут безкоштовно проводиться стерилізація тварин та влаштування їх. Кошти для стерилізації виділили міжнародні організації Австрії, Німеччини, Швейцарії та Франції.

ТЕМА ТИЖНЯ

РОЗТРАТА КОШТІВ асоціяцією „Земля і люди", яку очолював О. Ткаченко, може розглядатися в суді

Київ, 26 жовтня, (УНІАР). — Народний депутат, член фракції Руху Роман Зварич через суд домагатиметься довести правдивість звинувачень у нецільовому використанні коштів валютного кредиту, отриманого асоціяцією „Земля і люди", яку очолював нинішній голова Верховної Ради Олександер Ткаченко. На пресконференції у понеділок Р. Зварич заявив, що має намір довести це під час слухання у суді іншої кримінальної справи, порушеної вже проти нього самого, — за фактом „наклепу" на О. Ткаченка.

Справу „про наклеп" було порушено 26 лютого 1996 року на вимогу нинішнього голови парляменту прокуратурою Жовтневого району столиці після того, як Р. Зварич заявив, що асоціяція „Земля і люди" заборгувала державі 70 млн. дол. кредиту, взятого для вирощування кукурудзи. Р. Зварич також стверджував, що значна частина цих коштів була використана не за призначенням: для придбання автомобілів іноземних марок, відеотехніки, меблів, садових косарок тощо. Однак 24 травня „за відсутністю складу злочину" справу було закрито. 17 серпня 1998 року прокурор м. Києва скасував прийняте районним сидом рішення, а матеріяли направив для додаткового розслідування до слідчого відділу прокуратури столиці Р. Зварич наголосив, що оскільки Генпрокуратура здійснює нагляд за цією справою, він звернувся до неї з проханням „не закривати порушеної проти нього кримінальної справи за фактом наклепу". Народний депутат підкреслив, що тільки таким чином він зможе довести правдивість висунутих звинувачень проти О. Ткаченка.

Р. Зварич наголосив, що на сьогодні Київська міськпрокуратура здійснює неправомірні дії, фактично, „збираючи компромітуючі матеріяли" на нього самого, а не ведучи розслідування справи „про наклеп на О. Ткаченка".

Р. Зварич підкреслив, що розгляд цієї справи, напевне, затягуватиметься в інтересах голови парляменту. Він також відзначив, що сьогодні Печерський районний суд не ухвалює ніякого рішення щодо його позову проти О. Ткаченка, який з трибуни Верховної Ради назвав Р. Зварича „агентом ЦРУ". „Робиться усе, щоб закрити мені рота", — зазначив депутат. Водночас він висловив переконання, що О. Ткаченкові доведеться свідчити перед судом.

Конґрес ЗСА ухвалив...

(Закінчення зі стор. 1)

20 хвилин для висловлювання своїх думок щодо резолюції. Внизу подаються уривки з виступів членів Конґресу:

Стівен Ротман: „Схвалення резолюції Конґресом ЗСА привертає увагу цілого світу до цієї трагедії та допоможе загоїти душевні рани тих, хто пережив Великий голод в Україні. Ця резолюція є проявом справедливости для багатьох американців українського походження, які дотепер переживають наслідки жорстокости совєтського уряду".

Луїс Слафтер: „Як співзасновник Конґресового Українського Кокусу (КУК), я підтримую рішення керівництва Палати Представників щодо обговорення резолюції у Конґресі. Я також хотіла б подякувати моїм друзям з Українського Конґресового Комітету Америки (УККА) за наполегливу працю, наслідком якої є обговорення резолюції у Конґресі. Сьогодні Україна стала на шлях утвердження демократичної держави. Уряд України та її люди намагаються побудувати ринкову та конкурентноспроможну економіку".

Муріс Гінчі: „Як американець українського походження, я закликаю членів Палати Представників та всіх американців взяти до уваги злочин проти української нації. Голодомор в Україні тривав до повного підкорення українського населення Сталіну. Сьогодні страждання українського народу продовжуються, але тепер це є наслідки політики Сталіна: Україна ніколи не мала нагоди повністю відродити сільське господарство, яке завжди було спокусою для Росії. Я вірю, що українці досягнуть успіхів у реформах, а ми в свою чергу ґарантуємо Україні свою підтримку".

Ніта Ловсі: „65 років назад український народ пережив жахливу катастрофу, створену урядом. Факт, що сьогодні Україна стала на шях демократичних та економічних реформ і палко підтримує наші принципи в своєму реґіоні, свідчить про могутність українського народу".

Дейвид Боніор: „Ми повинні пам'ятати цю страшну трагедію (Голодомор). Ми повинні вшановувати пам'ять мільйонів жертв голоду. І сьогодні ми повинні підтримати наміри українського народу, який пережив голод і довгі роки жорстокої політики совєтського уряду на його шляху до створення демократичного суспільства, яке буде забезпечувати захист прав людини і економічний проґрес".

Том Лантос: „Сьогодні є також нагода радіти за Україну, тому що сьогодні Україна має можливість сама визначати свою долю. Ми запевняємо населення України у своїй підтримці щодо курсу, обраного країною, і сподіваємося, що Україна досягне успіхів на шляху становлення демократичного суспільства".

Денис Кусініч: „Жертви українського Голодомору повинні бути вшанованими. Конґрес ЗСА повинен засуджувати будь-яку байдужість до людської долі. Необхідно розповсюджувати інформацію про український Голодомор і ознайомити ціле людство з жорстоким винищенням українців".

АМЕРИКА І СВІТ

Огрядність стає епідемією

ВАШИНҐТОН. — Лікарі та дієтологи заявили, що огрядність є поважною епідемією в ЗСА, й не тільки серед дорослих, але також серед дітей. Більш як половина дорослого населення ЗСА має надмірну вагу, а майже третина є визнана клінічно огрядною. Крім того, приблизно 300 тисяч осіб вмирає кожного року із, здавалося б, простої причини: надмірна вага. „ Це є великою загрозою для здоров'я суспільства, це — криза епічної пропорції", — підкреслив Ґордон Єнсен, директор клінічного харчування Медичної школи Вандербілтського університету в Теннессі напередодні річної конференції Американської дієтичної спілки у Вашинґтоні.

М. Тайсонові дозволено змагатися

ЛЯС ВЕҐАС, Нев. — Атлетична комісія стейту Невада 19 жовтня проголосувала за відновлення боксерської ліцензії Майкові Тайсонові. Ліцензію було скасовано 15 місяців тому за те, що він під час змагання з Івендером Голіфілдом за звання чемпіона важкої ваги відкусив йому шмат вуха. М. Тайсон, відомий американський боксер важкої ваги, непередбачена поведінка котрого на боксових майданчиках і поза ними завжди приваблює глядача. Тому його змагання є великими приховодовими подіями в світі боксерського спорту. Рішення голосами 4 за та 1 проти дозволило М. Тайсонові поновити свою боксерську кар'єру. Під час тригодинного переслухання справи М. Тайсон був дуже покірним і обіцяв навести порядок у своєму житті.

Конференція з питання людських прав проходить в Китаї

ПЕКІН. — Минулого тижня Китай був господарем міжнародної дводенної конференції-симпозіюму на тему людських прав. Аналітики вважають, що це вказує на зростаючу китайську самопевність у тій ділянці, за котру їх досі досить гостро критиковано. Понад 80 делегатів з 27 країн взяло участь у згаданій конференції, спонзорованої угрупуванням, яке відзначало 50-ту річницю Всесвітньої деклярації людських прав. Китайська делеґація включала урядові офіційні чинники та академіків, але місця для відомих дисидентів у складі делеґації не було. Ця конференція також дала можливість Китаєві пропагувати свою точку зору, що культурні, історичні та економічні різниці між країнами створюють непорозуміння щодо людських прав.

Французькі середньошкільники протестують

ПАРИЖ. — Згідно з даними, понад 250 тисяч учнів середніх шкіл Франції знову протестували, домагаючись кращих шкіл і більше учителів. Вже 20 днів по всій країні триває успішно зорганізована кампанія протесту учнів середніх шкіл Франції з метою змусити уряд негайно протидіяти жахливому переповненню у клясах і виділити потрібні фонди на поліпшення шкільних приміщень. Кльод Аллеґр, міністер освіти Франції, побачивши, що справа набирає серйозного характеру, вирішив виділити відповідну суму грошей для усунення згаданих проблем.

„Єнкіс" стали чемпіонами світу

САН ДІЄҐО, Каліф. — Тут у середу, 21 жовтня, дружина бейсболу „Ню Йорк Єнкіс" перемогою 3: 0 у четвертій грі над місцевою дружиною „Падрес" здобула свій 24-ий з черги чемпіонат світу у змаганнях бейсболу. Здобувши 125 перемог цього сезону, „Єнкіс" стали найбільшим переможцем в історії бейсболу. Аналітики стверджують, що цього сезону „Єнкіс" мали одну з найкраще дібраних дружин, яка впродовж цілого сезону виказувала свою одностайність і спортове вміння. З приводу здобуття чемпіонату місто Ню Йорк вшанувало змагунів бейсбольної дружини „Єнкіс" окремою парадою, впродовж „лябіринту героїв", вулицею Валл, у долішній частині міста, перед полуднем у п'ятницю, 23 жовтня.

Б. Єльцин далі хворіє

МОСКВА. — У понеділок, 26 жовтня, російський президент Боріс Єльцин відкликав запляновану одноденну поїздку до Відня з уваги на стан здоров'я. Це сталося всього три дні після того, як Дмітрій Якушкін, речник Єльцина, заявив, що президент одужує після бронхіту. Однак, як виявляється, підставою для цього останнього повідомлення про погіршення стану здоров'я 67-річного російського президента є „нестабільний тиск крови та надмірна втома". Аналітики, котрі слідкують за здоров'ям Боріса Єльцина від часу його останніх виборів тому два роки, стверджують, що стан його здоров'я погіршився, а сам Б. Єльцин виглядає досить слабосилим і відірваним від реальности.

Гураган „Мич" загрожує

ЗАСОБИ масової інформації повідомляють, що найсильніший досі гураган цього сезону прямує в сторону Гондурасу. Гураган, якому надали ім'я „Мич", зараховано до гураганів 5-ої категорії, з вітрами, що досягають швидкости 170 миль на годину. Речники Крайового центру гураганів у Маямі заявили, що „Мич" є найсильнішим гураганом від часу „Ґілберта" в 1988 році. Гураган „Мич" на своєму шляху заторкнув Ямайку та Кейманські острови, спричиняючи повені та інші проблеми. Метеорологи покищо точно не можуть визначити, куди попрямує „Мич", але побоюються, що в сторону мексіканського Юкатанського півострова.

Відзначення 65-ліття Великого Голоду

Згідно з рішенням Крайової Екзекутиви УККА відзначити 65-ту річницю Великого Голодомору українського народу з 1933 року, 8-9 листопада ц.р., пороблено заходи відбути **Екуменічний Молебень в намірені українського народу в неділю, 8 листопада,** 2-га год. попол. в Катедрі Св. Патрика при 5-ій Авеню та 51-ій вул. в Ню Йорку. Крім релігійної відправи передбачаються виступи визначних американських та українських осіб.

Закликаємо українську громаду Ню Йорку і околиць здержатись від інших імпрез в цей день та взяти масову участь в цій всенаціональний маніфестації вшанування жертв найбільшої трегедії нашого народу.

Український Конґресовий Комітет Америки

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svo103@aol.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.
Передплата на рік $50.00, на півроку-$30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку-$25.00. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.
Редколегія: Раїса Галешко — головний редактор, Ольга Кузьмович, Сергій Миронюк, Володимир Романюк, Раїса Руденко,

Джерело віри в перемогу

80 років тому, 1 листопада 1918 року, Українська Національна Рада, яка була найвищим законодавчим органом Західньо-Української Народної Республіки, перебрала владу як у Львові, так і в усій Галичині. Понад тисячу українських вояків роззброїли вночі австрійський гарнізон і арештували міську управу, вивісивши над ратушею український прапор. Українська влада відразу поширилася на інші райони Галичини, завдяки рішучим діям нового керівництва. Після довгих років австро-угорського панування галицькі українці нарешті відчули подих свободи. І хоч польсько-українська війна, яка виникла після цього, обірвала зародки нового життя, Листопадовий чин залишився у народній пам'яті назавжди.

Сьогодні, коли Україна намагається подолати економічну кризу і збудувати заможніше життя, Перше листопада заслуговує на особливе святкування і вшанування. Адже листопадові події 80-літньої давности у Львові — це джерело гордости і енергії для теперішніх українців, свідчення того, що вони можуть бути господарями становища, а не безпорадними жертвами. У час загального збайдужіння, коли в багатьох опустилися руки, важливо відродити у людей віру в самих себе, переконати їх у тому, що вони здатні на героїчні вчинки, як на це були здатні їхні діди.

Справжній український уряд саме так і робив би. Однак ми чуємо від Президента Леоніда Кучми щось інше: без іноземних кредитів Україна не виживе, без закордонних інвестицій сільське господарство приречене на загибель, без Росії Україні не подолати фінансової кризи... Словом, українці, мовляв, ні на що не здатні без сторонньої допомоги. Ні, таки, здатні і свідченням цього є Листопадовий чин та багато інших прикладів з історії. Незважаючи на війну з набагато сильнішою Польщею, молода Західньо-Українська Народна Республіка впродовж дев'яти місяців утримувала свою владу на більшій частині Галичини. Не здалася вона навіть після того, як уряд Української Народної Республіки визнав за Польщею право на західні українські землі.

Дехто може зауважити, що українська революція у Львові ні причому, коли йдеться про врятування теперішньої економіки України. Це не зовсім так. Якщо люди не відчують зв'язку з попередніми поколіннями, не усвідомлять свого коріння, вони не матимуть фундаменту для будівництва свого нового життя. Всі найпередовіші економічні програми виявляться марними, бо їм бракуватиме головного — національної ідеї. Уряд повинен передусім надіятися на внутрішні сили свого народу, а не на допомогу інших держав, які надають її з користю передусім для себе. Тому завданням керівництва України повинно стати пробудження в душах українців впевнености у своїх діях на основі таких історичних прикладів, як Листопадовий чин.

Враховуючи те, що багато нинішніх українських урядовців знають краще історію Комуністичної партії Совєтського Союзу, ніж історію власного народу, сподіватися на це можна хібащо від якогось з наступних урядів. Ясно лише одне: рано чи пізно Перше листопада займе належне йому місце серед державних свят України. Адже воно надихає українців на успіх і перемогу, на віру у власні сили.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про незавидну долю діяспорного журналіста

Хоча вже не один раз писала я про нас, українських журналістів, про наше складне завдання утримувати пресу в діяспорних умовах, і про наші умови праці, таки час від часу хочеться пожаліти самих себе, коли цього не робить ніхто інший.

А доля наша незавидна саме тому, що навіть якби ми хотіли, то нізащо не змогли б геть усім догодити своїм писанням. Одні бажають таке, інші — інакше, а вже не дай Господи, коли український журналіст бажає, як пристало чесному фахівцеві своєї справи, дещо скритикувати. Це вже ніяк не можна в українській пресі, а все мусить бути тільки „дуже гарне", „захоплююче", „надзвичайне", „блискуче" — можна в безконечність вичисляти похвальні слова, а завжди їх ще буде мало. Не дай Боже скритикувати якийсь виступ, доповідь чи музичне виконання, як це роблять шануючі себе критики світової преси. У нас же всі співаки, музики, всі доповідачі, письменники, поети — бездоганні, і ніхто з нас не відважиться написати, що у них щось „не так".

Не можна нам також писати критично на інші теми, бо все знайдеться хтось, кому це не сподобається або має застереження щодо думки журналіста.

Порівняння умов, у яких працюють чужинецькі журналісти, до нашої долі насунуло мені читання в останніх днях американської і польської преси, яка, до речі, є в такому самому становищі, як і наша.

Але візьмімо за приклад американську пресу. Журналісти, і не лише в газетах, мають відвагу та можливість писати і критикувати усіх, починаючи від президента держави. Саме цього ми мали досить доказів в останні місяці, як афера Моніки Левінської не сходила із шпальт не лише американської, але і світової преси. І якось журналісти не мали страху, що їхню критику можна сприймати негативно, з обуренням — розуміється, тоді, коли вона оперта на фактах, а не на вигадках.

Біля мене лежить сьогоднішній „Ню Йорк Таймс" із рецензіями на музичні програми Ню Йорку. Між іншими, є рецензія на оперу „Ріголетто", де критик відверто пише, що Ричард Целляр як Ріголетто, „хоча видає приємні тони, але він не є ані елегантний, ані сильний співак". В другому місці, у рецензії на балет „Ромео і Джулія", вже у заголовку знаходимо ствердження, що „Джулія вимагає калорій, а Ромео потребує конечно купелі".

Чи уявляєте, дорогі мої читачі, що сталося б, коли б я, маючи ім'я як музичний критик (на це зовсім не претендую!) написала лише щось подібного у „Свободі" чи іншій нашій газеті?

Отож наша „Свобода", а за нею інша діяспорна преса, подає лише позитиви, коли йдеться про прояви культурного чи таки щоденного нашого життя, чи хоча б про нашу особисту культуру, до якої можна також мати деколи застереження, коли б дозволили про це написати. Здається, немов критикувати можна лише політичні наші події, але і тут треба дуже і дуже вважати, до якої преси, якого напрямку пишете, і чи критикуєте політичних „воріженьків", чи своїх компатріотів.

Переглядаючи пресу з України, бачу, що там дозволяють собі журналісти на більшу відвертість у думках і писаннях.

А ми тут, хоч нас щораз менше, таки мусимо постійно дивитися на „задні колеса", а як напишемо правду, або її скажемо, не можемо сподіватися, щоб вона пройшла крізь дірку від голки.

О-КА

Християнсько-Народний Союз закликав РПЦ надати автокефалію УПЦ

КИЇВ (УНІАН). — Християнсько-Народний Союз України послав відкритого листа на ім'я Патріярха Російської Православної Церкви Алєксія II, в якому говориться, що в Україні, яка нещодавно відзначила 7-му річницю незалежности, штучно створено ситуацію, коли в державі одночасно священнодіють три православні церкви: Українська Православна Церква (УПЦ), Українська Православна Церква Київського Патріярхату (УПЦ-КП) та Українська Автокефальна Православна Церква (УАПЦ),

Релігійні об'єднавчі процеси — об'єктивна закономірність незалежности України. Держава, більшість політичних партій та громадських організацій усіляко сприятимуть якнайшвидшому досягненню порозуміння між церквами і досягненню єдности українського православ'я.

Водночас, наголошується у листі, УПЦ, яка перебуває під юрисдикцією РПЦ, і досі обстоює деструктивну позицію у питаннях об'єднання, посилаючись на поняття канонічности, яке, на думку авторів листа, „у її трактуванні суперечить історичній правді". У листі висловлюється думка, що РПЦ і УПЦ невпинно наближаються до тієї межі, за якою вони вже стають не повноправними учасниками народного руху за єдність православ'я, а лише його сторонніми спостерігачами, що через власну амбітність втратили відчуття реальности. ХНС пропонує РПЦ грунтовно вивчити і позитивно розв'язати питання про надання УПЦ автокефалії, наголошуючи, що сьогодні — це єдино можливий шлях для збереження авторитету та місця очолюваної Алєксієм II Церкви в релігійному житті.

Управа 7-го Відділу ООЧСУ в Пассейку запрошує всіх на зустріч
з головним редактором газети „Вечірній Київ" Віталієм Карпенком, який перебуває в ЗСА у складі делегації із Святійшим Патріярхом Філяретом.
Тема доповіді, **„Україна напередодні президентських виборів".**
Після доповіді, запити й дискусія.
Зустріч відбудеться в четвер, 12 листопада, о годині 5:30 вечора в залі Української Централі при Гоп Аве., Пассейк, Н. Дж.

ОЛЕКСАНДЕР МОРОЗ: „Я не рвуся в лідери"...

(Продовження зі стор. 1)

треба прийти до влади. Відчуваю в собі змогу втілювати в реальність мої принципи, але в лідери не рвуся — просто іншим не вмію бути. Розумієте, врешті-решт ми повинні побудувати систему послідовного розвитку держави, вживемо термін „систему сталого розвитку". Таку програму ми заклали ще на початку 1994 року. Вона була піддана критиці як недосконала. Можливо, програма й має певні вади, однак у ній передбачено головне — можливість поєднання економічних, соціяльних і екологічних інтересів як для суспільства, так і для конкретної людини — і в цьому теж полягає мій соціялізм.

Кор.: — Але якщо Ви станете президентом, то для всього народу, а не лише для прихильників соціялістичної системи? Противники соціялізму, а їх немало, остерігаються Вас...

О. М.: — В Україні немає противників соціялістичної системи, бо саме поняття соціялізму дуже відносне. Як, зрештою, і питання про прихильників і противників. Це ідеологічні шати. А мені йдеться не про шати. Те, що я пропоную, збігається з інтересами більшости громадян України. Бо кожна людина хоче гідно жити, хоче знати, що держава — це опора, що на її захист громадянин може розраховувати. Кожен з нас хоче жити краще. І він повинен мати можливість це бажання здійснити. Кожному — за працею, — це корінний принцип соціялізму.

Кор.: — Багаті люди в Україні — це нині не ті, хто здобув капітал чесною працею. У більшости своїй вони не хочуть вас.

О. М.: — Вони остерігаються. Власне ті, хто через кримінал прийшов до свого багатства, таки не хочуть мене при владі. Вони бояться. Зрештою, їм боятися треба. Але є, і ви не можете не знати цього, немало бизнесменів, котрі, працюючи у межах нашого, можливо, недосконалого, законодавства, стали багатими. Вони хочуть жити і працювати в Україні, а не втікати за кордон, вивозячи туди свої капітали. Таким нема чого боятися. Вони повинні дістати можливість розвивати своє підприємництво. Але те, що діється зараз в державі, не залишає їм перспективи. Вони бачать і розуміють це. Вони знають, що за таких умов все завершиться врешті-решт стрілянинbackslash або революцією. А люди, котрі щось надбали, не хочуть революції, бо втратять усе. Остерігаючись такого майбутнього, частина з них намагається вивезти свої капітали за кордон. Вибуває ресурс, потенціял держави, а тому прийде час, коли вичерпається можливість збагачуватися за рахунок гіперінфляції або трансфертних операцій чи спекуляцій з ОВДП. Колись, рано чи пізно, це закінчиться. Тоді доведеться використовувати капітал за призначенням — якщо хочеш забезпечити його розвиток, його розширене відтворення — дій через банківську систему, через виробництво... А те, що робиться тепер, такого зовсім не передбачає. Банківська система нині відірвана від виробництва, яке — у стагнації і змушене рятуватися бартерними операціями. У результаті виходить, що все те, (наприклад, у легкій, харчовій промисловості, в сільському господарстві), що забезпечує добробут людей, знищується системою. Ось де корінь зла. І це розуміють ті люди в Україні, які першими скористалися можливістю накопичити капітал.

Кор.: — А як з капіталом тіньовим?

О. М.: — Уся біда в тому, що він у нас мало не весь — тіньовий.

Кор.: — Нині багато хто схильний вважати, що теперішній Уряд зміг, по суті, врятувати Україну від того, що відбувається в Росії. Що Ви думаєте з цього приводу?

О. М.: — Від чого врятувати? Від того, що гривня на міжбанківській валютній біржі вже 12 жовтня складала 4,28, а по телебаченню заявляли, що три з лишком? Зрозуміло, що курс гривні буде падати й далі. Я не бачу позитивних змін. Зростання промислового виробництва не відбувається. Сільське господарство в жахливому стані. Ось дивіться, 14 жовтня було свято Покрови Пресвятої Богородиці. У нас у селі казали: хто не вправся до Покрови — не вартий доброго слова. А в Україні на сьогодні третина зябу ще не виорана. Ми виділили з резервного фонду 130 тонн палива. Це краплина в морі для сільського господарства. Але й вона до селян не доходить. Бо посередники накручують собі доходи. Відбувається збиткування над людьми. І підприємства стоять. То хіба цим Уряд може похвалитися? Або тим, що підготував матеріяли, на основі яких Президент видав указ про введення нових акцизів на горілчані вироби в червні, а восени „героїчно" поборов це явище? Все робилося для того, аби збагатилися конкретні люди. Про доходи до бюджету якраз найменше й ішлося. Коли ввели підвищені акцизи (порушивши, до речі, Конституцію, бо податкове законодавство регулюється лише законом, а не указами Президента) під прикриттям того, начебто, треба збільшити дохід до бюджету, трапилося так, що горілчані заводи, які випускали свою продукцію, втратили її збут, бо зросла ціна. Гуляла велика кількість горілки тіньової, контрабандної. Таким чином втрати бюджету за кілька місяців сягнули кілька сот мільйонів гривень. Уряд тепер робить демонстративні зусилля, скасовує, нібито, указ Президента (такого в практиці ще не було) і відновлює попередні розміри акцизу, причому по телебаченню знову ж таки делікатно натякають, що ціна на горілку однаково вже не впаде. Виникає питання: хто відповість за те, що втрачено, за кошти, які не надійшли до бюджету? І хто відповість за ті гроші, що потрапили не в державну скарбницю, а в конкретну кишеню того, хто подібне організував? При цьому безперестанку мовиться про злагоду в суспільстві, про досягнуту стабілізацію...

Або інший приклад — указ Президента про умови імпорту цукросирцю. Поперше, такі документи не можна схвалювати на початку сезону цукроваріння. А якщо вже схвалювати, то враховувати, що світові ціни на цукор визначаються на основі собівартости виробництва цукру з тростини. Вона нижча. А тому ціна — менша. Держави світу, що виробляють цукор з буряків, захищають свій внутрішній ринок, утримують ту ціну, котра забезпечує рентабельність виробництва. А на світовому ринку ціна менша. Тоді цукровики всередині держави створюють відповідний фонд, за рахунок якого компенсується виробникові цукру різниця в ціні. Так роблять у всьому світі. А в Україні інакше. Указ вводиться, шість заводів починають виробляти цукор. І тут під прикриттям цього указу з-за кордону ввозять велику партію цукру в Харків, місто, де з таким товаром проблем ніколи не було. Відтак ціна на ринку падає до шістдесяти копійок. А собівартість виробництва — понад гривню. Як тепер запускати цукор в бартерний обіг? Отож ціна на

(Закінчення на стор. 8)

Лідер Компартії України П. Симоненко не має морального права кандидувати на пост Президента

Лідер Компартії Петро Симоненко „не має морального права не лише кандидувати на пост Президента України, але й навіть говорити про можливість кандидування від Компартії", — вважає директор Інституту політики Микола Томенко. Як відзначив М. Томенко, його і П. Симоненка участь у судовому процесі проти редакції газети „Сєгодня" була корисною. За словами М. Томенка, завдяки цьому процесові він „розширив свої знання про судову систему і про лівий рух в Україні". На його думку, трагедія українського лівого руху полягає в тому, що в країні існують дві комуністичні партії — одна, за яку голосують громадяни, оскільки переконані в тому, що вона захищає робітників і селян, і друга — та, що існує реально і в рядах якої є підприємці.

19 жовтня Жовтневий райсуд Києва зобов'язав редакцію „Сєгодня" спростувати інформацію, оприлюднену 17 квітня у статті „Петро Симоненко: у мене особистої думки немає, тільки колективна".

Водночас, як відзначив М. Томенко, судовий процес мав негативні наслідки для Інституту політики, оскільки замовники і західні партнери до закінчення судового процесу припинили переговори про співпрацю, бо не хотіли ризикувати.

Ольга Кузьмович

Співпраця поколінь і вірність традиціям — девіз НТШ

Дводенне відзначення 125-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка в Ню Йорку стало живим доказом тяглости та співпраці поколінь на науковому полі у всіх його проявах та сесіях, що заповнили ці два дні, 3 і 4 жовтня 1998 року.

Поділена на окремі тематичні сесії Програмовою комісією, що діяла під проводом проф. Лариси Залеської-Онишкевич, ювілейна конференція успішно виконала своє завдання, а численна публіка, що заповнила

Д-р С. Трофименко читає привіти учасникам святкувань

залю в НТШ, і понад 200 учасників святочного бенкету — були доказом, як високо свідоме українство в діяспорі і в Україні оцінює працю, що її виконує це славне товариство, започаткувавши добру традицію ще з XIX століття, і як високо несе заповіт свого Патрона — Кобзаря.

Отже, святкування були поділені на п'ять сесій, що мали різну тематику і різних прелегентів, серед яких приємно вражала велика кількість молодих науковців — членів НТШ, які могли говорити про свої точки науки доброю українською мовою, використовуючи так рідкісний тепер засіб українських технічних слів, що сьогодні є доволі незвичним явищем, зокрема в таких дисциплінах, як кібернетика, нуклеарна фізика, математика та інші точні науки.

Першу сесію присвячено історії НТШ. Всі її етапи було охоплено в доповідях голови НТШ в Україні Олега Романіва, в Америці — проф. Володимира Стойка, д-ра Святослава Трофименка і д-ра Леоніда Рудницького, який говорив про видання НТШ англійською мовою. Сесією вела д-р Марта Богачевська-Хом'як.

Несподіванкою для присутніх був виступ саме у цій сесії амбасадора України в ЗСА д-ра Юрія Щербака, що через свої невідкладні обов'язки у Вашінґтоні не міг, як заплановано було, взяти участи у бенкеті, і тому попрошено його до слова вранці у суботу. Він відчитав незвичайно тепле привітання на адресу НТШ від Президента України Леоніда Кучми, а відтак зі справжнім зворушенням прийняв іменування його на дійсного члена НТШ у медичній сесії, що перевели секретар О. Романів та президент світового НТШ д-р Л. Рудницький. У своїй подяці, а рівночасно привітальному слові, амбасадор Ю. Щербак зокрема підкреслив тісну співпрацю діяспори з материком, особливо в науковій ділянці, та щирі стосунки, які він мав з багатьма членами НТШ впродовж своїх чотирьох років у Вашінґтоні, як і їхню поміч у різних починах, а передусім у тих, що близькі для НТШ. В подяку за цю

Проф. д-р Юрій Шевельов.

співпрацю він передав цілій низці передових членів окремі грамоти за їхню поміч в розбудові добрих взаємин України з американським світом. Грамоти одержали: д-р Роман Андрушків, д-р Томас Бирд, д-р Ася

(Закінчення на стор. 6)

СПІВПРАЦЯ ПОКОЛІНЬ...

(Закінчення зі стор. 5)

Гумецька, д-р Лариса Онишкевич, д-р Анна Процик, д-р Любомир Романків, д-р Леонід Рудницький, д-р Юрій Шевельов, д-р Володимир Стойко, Марта Тарнавська і, посмертно, д-р Ярослав Падох. Своє зворушливе прощальне слово до

Амбасадор України в ЗСА д-р Ю. Щербак отримує грамоту дійсного членства НТШ від президента д-ра Л. Рудницького. Поруч стоять голова НТШ у Львові О. Романів і д-р Л. Онишкевич.

членів НТШ та гостей амбасадор часто переплітав цитатами з творів Т. Шевченка, а про себе сказав, що любов до України та глибокий патріотизм виховали в ньому батьки і старший, вже померлий, брат. Гучними оплесками присутні підкреслили щирий жаль з того приводу, що амбасадор покидає ЗСА.

У пополудневій сесії, якою проводив д-р Тарас Гунчак, незвичайно цікавою була доповідь д-ра Л. Онишкевич-Залеської на тему русифікації української мови в Україні, що продовжується у певній мірі і тепер, коли Україна вже залежна держава. Вона роздала присутнім у хронологічному порядку впорядкований список змін в українському правописі, що їх слід взяти до уваги, зокрема у діяспорній пресі, у якій сьогодні все ще панує мовний хаос.

Д-р Іван Фізер представив цікаві моменти постмодерністичної літератури, а д-р Анна Процик подала приклади інтерпретації історії України сьогоднішніми західніми істориками, вказуючи на дальше існуюче русофільство серед них. Д-р Василь Маркусь з'ясував стан української діяспори і висловив свою не дуже оптимістичну надію на майбутні покоління тут народжених українців.

Чергову сесію проводив д-р Роман Андрушків, а прелегенти з молодшої генерації присвятили свої доповіді точним наукам із передбаченням їх розвою у XXI столітті. Усі доповіді, незвичайно професійно виважені, були доповнені прозірками та статистикою. Тут виступали д-р Любомир Романків, д-р Лариса Біланюк, д-р Лев Чировський і Всеволод Онишкевич.

В неділю, 4 жовтня, відбулися дві сесії, з яких перша і єдина була ведена англійською мовою, У ній, під проводом д-ра Мирослави Знаєнко, виступили з незвичайно цінними доповідями д-р Едвард Касинець, який говорив про український відділ Публічної Бібліотеки в Ню Йорку, показуючи ще і прозірки цінних книг, при помочі Людмили Шпильової, а д-р Томас Бирд говорив на тему релігійної мозаїки України, зробивши знамениту аналізу сьогоднішнього стану релігійних проблем в Україні.

У короткій церемонії після цієї винятковоі своїм змістом сесії д-р Л. Рудницький і д-р Олександер Лужницький зробили презентацію книжки на тему сучасної української преси в ЗСА, що вийшла в університеті Міннесоти і є великим вкладом в історію нашої преси.

Заключна сесія зібрала молодих прелеґентів, які вже включилися в членство НТШ. В цілому Товариство у ЗСА налічує біля 700 членів. Сесію, поділену на дві частини, вели д-р Ася Гумецька і д-р Роман Андрушків, а доповідачами були д-р Дарія Ласовська-Небеш, яка говорила про етномузику, і Лідія Стефанівська — про поетичну діяльність Богдана-Ігоря Антонича.

У другій частині, якою провадив д-р Р. Андрушків, д-р Оксана Ласовська говорила про естетику і аномалії в топології, Роман Самуляк — про особливості в динамічній системі, а д-р Богдан Небеш — про штучний інтелект. Як бачимо із змісту доповідей та великої кількости молодих членів і прелеґентів, НТШ в ЗСА оновлюється, і можна дивитися з оптимізмом у його майбутнє, а не лише згадувати світле минуле. Такий висновок могли зробити усі численні учасники сесій.

Святочною частиною рідкісного відзначення 125-річчя НТШ був величавий бенкет, що відбувся у суботу вечором в залях Українського Народного Дому. Ведучими були д-р Альберт Кіпа та д-р С. Трофименко, які старалися виповнити ювілейну програму приємною атмосферою. Відкрив бенкет молитвою парох св. Юра в Ню Йорку о. Патрикій Пащак, а відтак прощальне слово про недавно померлого довголітнього голову НТШ д-ра Ярослава Падоха виголосив д-р Л. Рудницький. В пам'ять його д-р Д. Ласовська-Небеш виконала музичний твір композиції Я. Ласовського в супроводі поезій М. Тарнавської і покійного вже поета Богдана Кравцева, що їх рецитували Софійка Зєлик і Ксенія П'ясецька. Слідувала соната Максима Березовського, а відтак д-р А. Гумецька у теплих словах привітала присутнього на залі д-ра Юрія Шевельова з його 90-річчям. В дальшому д-р С. Трофименко привітав присутнього постійного представника Української місії до ООН Юрія Богаєвського з дружиною, духовенство та представників численних організацій. Бурю оплесків викликало прочитане привітання від Президента України Леоніда Кучми. Час не дозволяв на відчитання усіх численних привітань для НТШ, вони будуть вміщені у „Записках НТШ". Усно привітав НТШ президент УВАН д-р Олекса Біланюк, президент НТШ в Европі д-р Данило Гусар-Струк і д-р Мирослав Лабунька, проректор Українського Вільного Університету в Мюнхені. Відчитано ще ряд привітів від наукових інституцій, а відтак слово забрав головний промовець, голова НТШ України д-р Олег Романів. З його доповіді можна було довідатися, що тепер в Україні діє 15 відділів НТШ, що у Львові, завдяки фінансовій помочі НТШ в ЗСА, відновлено давнє приміщення НТШ, і що в Україні є 1200, в тому числі 81 повний член. Подаючи точну історію діяльности НТШ у Львові, О. Романів закінчив своє слово оптимістичним ствердженням, що „НТШ бачить своє місце у майбутньому України як чиста національна сила українського державотворення". Подякою за матеріяльну поміч НТШ в ЗСА він закінчив своє слово.

Відтак Юрій Богаєвський коротко виступив від імені Української місії при ООН, а на закінчення співачка Леся Горбова заспівала „Отче наш" І. Соневицького і „Алілуя" Моцарта.

Ольга Кузьмович
Світлила автор.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Для відзначення 65-ої річниці Великого Голоду в Україні 1932-33 років, 13 жовтня 1998 року у Філядельфії в приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру, при 700 Седар Ровд, Абінгтон, Па., оформився Громадський комітет.

До нього ввійшли: Округа Українського Народного Союзу, Український Золотий Хрест, УСО-Тризуб, ТУІА, Українські Сеньйори, УОК-Центр, СУМ, Укр. Братський Союз, Укр. Лікарське Товариство, ОДВУ, ОЖ-ОЧСУ, Бр-во к. Вояків 1-ої УД УНА, НТШ у Філядельфії, Бр-во УПА, Округа СУА, „Черемош", УККА, СУК „Провидіння", Хор „Прометей", Укр. Ам. Ветерани, Банк „Певність", УАКРада, ЗУАДК, ООЧСУ, УНТ-а, Пласт.

Вирішено відзначити 65-ту річницю Великого Голоду спільною Панахидою усіх наших церков, 21 листопада 1998 року, біля „Ліберті Вел", (між Маркет стріт і „Індепенденс Голл"), о 12-ій год. дня.

Комітет запрошує українську громаду Філядельфії і околиць, наші школи, церкви, молодечі організації та наші громадські установи гідно відзначити цю сумну річницю.

До місця Панахиди Комітет організує автобуси.

За Громадський комітет:

Уляна Мазуркевич — голова
д-р Петро Клюк — секретар

ЧИ ЦЕ ТОЙ КІНЕЦЬ...

(Закінчення зі стор. 1)

репони для продовження переговорів. Найважливішими питаннями є: усунення з палестинського статуту слів, які закликають до знищення Ізраїля; посилення з боку палестинців зусиль боротьби з тероризмом і торгівлі зброєю; передання 14 відсотків території західнього берега ріки Йордан під цілковите управління палестинців; відтягнення окупаційних військ Ізраїля з додаткових 13 відсотків території західнього берега ріки Йордан упродовж наступних 12 тижнів; створення спільної ізраїльсько-палестинської комісії для обговорення додаткових відтягнень згаданих військ; утворення безпечних коридорів для палестинців, які подорожують Ґазою та Західнім берегом ріки Йордан; звільнення з ізраїльських тюрем 750 ув'язнених палестинців, та дозволити палестинцям збудувати летовище в Ґазі.

Церемоніял підписання договору здійснено, як вже згадано, у Білому Домі, де, незважаючи на неприязнь один до одного, Я. Арафат і Б. Нетанягу потисли руки та публічно підтвердили свої зобов'язання у дотриманні підписаних точок договору, а тріюмфуючий Президент Б. Клінтон, вклавши в здійснення цього договору 90 годин свого цінного часу, назвав цю подію „відновленням взаємодовір'я та оновленням надії на мир".

Однак, офіційні американські чинники підкреслюють, що радісні почування успіху мали дещо гіркий присмак завдяки несподіваному в останню хвилину висковкові ізраїльського прем'єр-міністра Б. Нетанягу з вимогою до американського президента звільнити з ув'язнення Джонатана Полларда — американця, засудженого на доживоття за шпигунство на користь Ізраїля. Президент Клінтон цю вимогу відразу відкинув, але на церемонії підписання договору в Білому Домі обіцяв „серйозно перевірити цю справу". Аналітики уважають, що це сама в собі досить дивна й одночасно важлива обіцянка, коли взяти до уваги, що як нинішній президент, так і два його попередники справу Дж. Полларда вже перевіряли та завжди відкидали прохання помилування чи милосердя. Взаміну на цю обіцянку Б. Клінтона, так конечну для Б. Нетанягу вдома, щоб переконати опозицію, ізраїльський прем'єр-міністер погодився підписати договір і не відступити від обіцянки звільнити з ув'язнення 750 палестинців.

Підписання цього договору 11 днів перед американськими виборами 3 листопада було також і неабияким дипломатичним тріюмфом для Президента Б. Клінтона, котрий, незважаючи на відомі всім особисті проблеми зумів довести, що він спроможний добитися успіху навіть у таких складних політичних ситуаціях.

Для обидвох головних учасників цих переговорів Б. Нетанягу та Я. Арафата, ситуація вдома є дещо складнішою, аніж це виглядає з віддстані Білого Дому. В Ізраїлі відбулися масові протести щоб Б. Нетанягу згодився віддати окуповану територію, а протестуючі палестинці палили ізраїльські та американські прапори, бо багатьом з них, а зокрема підпільникам, не до вподоби будь-які спроби замирення.

В основному покищо ніхто не вірить у можливе здійснення даних у Вашінґтоні обіцянок, зокрема в країнах Близького Сходу, незважаючи на те, що для перевірки згаданих точок договору заанґажовано послуги американського Сі-Ай-Ей. Пересічний американський громадянин цій справі присвячував відносно мало уваги, бо вибори, що наближаються, та перемога в світовому чемпіонаті з бейсболу нойоркською дружиною „Єнкіс" є для нього куди ближчими. Однак, коли зайшла справа про участь американців, як контролерів, то це привернуло не тільки увагу, але й швидкі неґативні реакції, котрі дадуть напевно інше насвітлення всім цим заходам на Близькому Сході. Американці до таких справ дуже чутливі, бо добре пам'ятають Корею і В'єтнам.

Х.В.- Ференцевич

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

НОВІ ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Баня Іван Стефан, син Івана і Галини Баня. Новий член 42 Відділу УНС. Вписала свого сина в члени УНСоюзу мама Галина.

Данилко Ваньо, син Ярослава і Оксани Ваньо. Новий член 94 Відділу УНС. Вписали свого внука в члени УНСоюзу дід Всеволод і бабця Христина Гнатчуки.

Христина Марія Хом'як, дочка Мирона і Дженет Хом'яків. Нова членка 437 Відділу УНС. Вписали свою внучку в члени УНСоюзу дід Богдан і бабця Лідія Хом'яки.

Катерина Р. Ланґ, дочка Мирослави і Томаса Ланґ. Нова членка 194 Відділу УНС. Вписали свою внучку в члени УНСоюзу дід Володимир і бабця Софія Мухи.

Андрій К. Ланґ, син Мирослави і Томаса Ланґ. Новий член 194 Відділу УНС. Вписали свого внука в члени УНСоюзу дід Володимир і бабця Софія Мухи.

Олег і Юрій Фіцики, діти В'ячеслава і Олександри Фіциків. Маленький Юрій став новим членом 380 Відділу УНС. Вписав свого внука в члени УНСоюзу прадід Василь Фіцик.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1998-го РОКУ

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ
У МІСЯЦІ ВЕРЕСНІ 1998 року

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ
у МІСЯЦІ ВЕРЕСНІ 1998 року

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени, серпень 1998 р.	8,052	17,547	4,409	30,008
Неактивні члени, серпень 1998 р.	7,415	17,996	0	25,411
Всі члени, серпень 1998 р.	15,467	35,543	4,409	55,419
Активне членство				
Приріст у вересні 1998р.				
Нові члени	18	13	0	31
Нові УЛ	7	6	0	13
Канадійський НП	0	2	0	2
Прийняті наново	5	1	0	6
Прийняті з перехідними листами	0	2	2	4
Зміни кляс забезпеченння	4	6	0	10
Прийняті з молодечого відділу	0	0	0	0
Разом	**34**	**30**	**2**	**66**
Убуток у вересні 1998р.				
Суспендовані	13	31	15	59
Відійшли з перехідними листами	0	2	2	4
Зміни кляс забезпечення	4	6	0	10
Відійшли до дорослих	0	0	0	0
Померли	1	59	0	60
Вибрали гроші	20	63	0	83
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	24	14	0	38
Виплатили вповні вкладки забезпечення	19	27	0	46
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	0	0	0	0
Вигасло забезпечення	0	3	7	10
Разом	**81**	**205**	**24**	**310**
Всі активні члени, вересень 1998 р.	8,005	17,372	4,387	29,764
Неактивне членство				
Приріст у вересні 1998 р.				
Виплачене забезпечення	19	27	0	46
На безплатному продовж. забезпеч.	5	14	0	19
Вигасло продовження забезпечення	8	17	0	25
Разом	**32**	**58**	**0**	**90**
Убуток у вересні 1998 р.				
Померли	1	31	0	32
Вибрали готівку	14	40	0	54
Повернені в активні	5	1	0	6
Вигасло продовж. забезпечення	8	17	0	25
Разом	**28**	**89**	**0**	**117**
Всі неактивні члени, вересень 1998р.	7,419	17,965	0	25,384
Разом усіх членів УНСоюзу у вересні 1998 р.	**15,424**	**35,337**	**4,387**	**55,148**

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ
ВЕРЕСЕНЬ 1998 р.

Забезпечення Департаменту Молоді:

T16	23
P70	21
Нові кляси:	
W	89
E18	1,329
E20	1,602
E65	213
P20	2,001
P65	214
TP65	860
T23	368
WSP	597
SP E65	621
UL	99
Can. NP	42
Разом	**8,079**

Департамент Дорослих:

Old	3
P70	1
T	116
W	6,004
P20	2,846
E20	2,174
E65	1,100
P65	490
DP60	82
DP65	537
WSP	2,856
SPE65	302
ADD	4,387
T10	373
T5	95
DT30	3
ART	16
UL	354
Can. NP	297
Дорослі члени з Молодечими Грамотами	
W	0
P20	83
E20	73
P65	26
E65	82
E18	0
Разом	**22,300**

МАРТА ЛИСКО,
ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР

Біля витоків УАН

(До 80-річчя заснування Української Академії Наук)

В листопаді цього року Україна відзначатиме 80-річчя своєї Національної Академії Наук. Проголошення IV Універсалу і створення самостійної української держави значно прискорило процес організації Академії, відкрило нові можливості для розвитку національної науки.

Українська Академія Наук, за задумом її засновників В. І. Вернадського і М. П. Василенка, повинна була увібрати все краще із світового досвіду розвитку академічного співтовариства. В. І. Вернадський наголошував, що її праця має відповідати важливим національним і державним потребам.

Створювалася Академія на плечах Наукового Товариства імені Т. Г. Шевченка у Львові, Українського Наукового Товариства в Києві та ряду інших національних наукових і освітніх осередків, які народжувалися в Україні у другій половині XIX — на початку XX століть. Їх кращі представники — М. Максимович, М. Драгоманов, Б. Грінченко, М. Грушевський та інші у неймовірно важких умовах царської цензури, заборони рідної мови виборювали право українського народу на духову та інтелектуальну свободу, на свою національну науку. Ці товариства здійснили велику наукову і науково-організаційну працю в підготові фахівців з різних галузей знань і тим самим заклали той фундамент, на якому у 1918 році було офіційно створено Українську Академію Наук.

Проголошення у січні 1918 року IV Універсалу, створення Української Народної Республіки значно прискорили процеси інституціялізації національної науки. Однак процес цей проходив надзвичайно важко і вимагав від ініціяторів неабиякої енергії і духовних сил. Після лютневої революції 1917 року ідея створення Української Академії Наук жваво обговорювалася у тогочасних колах української наукової інтеліґенції, зокрема на засіданнях Наукового Товариства у Києві.

Проте, оскільки дальші кроки як на громадському, так і на урядовому рівнях не були зроблені, ідею створення Української Академії Наук не вдалося здійснити.

Не відбулося помітних науково-організаційних зрушень і в перші післяжовтневі місяці, за доби Центральної Ради. Здається парадоксальним, що відомий вчений-історик, душа й організатор українських наукових товариств М. Грушевський, очоливши Центральну Раду і маючи усю повноту влади, не зміг здійснити свою багаторічну мрію — заснувати Українську Академію Наук. Активна політична діяльність, надзвичайна зайнятість завадили йому це зробити.

Невдалий досвід політики в галузі науки Тимчасового уряду та Центральної Ради врахував уряд Української Гетьманської Держави. Не можна не сказати про заслугу уряду гетьмана Павла Скоропадського в розбудові української національної науки, освіти і культури. Протягом травня-жовтня 1918 року було прийнято 72 закони і 35 законопроєктів, які стали основою системи вищої середньої освіти, мережі установ науки, культури й мистецтва в Україні; започатковано національну бібліотеку, відкрито ряд університетів.

В ряду цих акцій важливе значення мало здійснення ідеї створення Української Академії Наук (УАН). М. Василенко, ставши міністром освіти гетьманського уряду, одним з перших запросив до Києва відомого вченого-геохеміка В. І. Вернадського, з яким невдовзі практично розпочали створення академії. Їхніми зусиллями створено комісію, завданням якої було подати законопроєкт про заснування Української Академії Наук. Водночас тривала праця не тільки над текстом самого закону про УАН, але й над проєктом Статуту Академії. В. Вернадський обстоював Академію Наук як державну наукову установу з розвитком всього комплексу суспільних, природничих і технічних наук. Було прийнято рішення про створення трьох відділень: історико-філологічного, фізико-математичного і соціяльно-економічного.

Комісія подала законопроєкт про заснування Академії Наук у Києві на початку жовтня 1918 року, а 14 жовтня того ж року міністер освіти М. Василенко затвердив цей законопроєкт, а також і фонд фінансування Академії. Вже на перший рік на її рахунок надійшло 1,603 466 карбованців, що закладало міцний фундамент для наукової праці. Згідно подання міністра освіти, гетьман Скоропадський затвердив перших 12 членів Академії.

Тоді ж було затверджено і перший Статут Української Академії Наук. В ньому привертало до себе увагу положення про фактичну автономію Академії від влади. Визначалося, що при державному фінансуванні цієї установи розпорядок свого життя вона встановлює самостійно. Окремо підкреслювалося, що мовою наукових видань УАН є українська, а мовами міжнародного спілкування обираються: англійська, французька, німецька, італійська та латина. Цими мовами автори мали право, рівночасно з українським варіянтом, друкувати свої наукові праці. Саме в такий спосіб члени комісії намагалися піднести українську мову на рівень европейських і висловлювали свою глибоку пошану до неї.

14 листопада 1918 року уряд Скоропадського затвердив закон про заснування Української Академії Наук. З цього дня, по суті, починається офіційна діяльність УАН, і саме цю дату треба вважати датою народження нашої Національної Академії. Важливим моментом в історії створення Академії Наук стала її перша (установча) сесія Загальних зборів, яка відбулася 27 листопада 1918 року. Збори обрали президентом УАН В. Вернадського, а секретарем Академії — А. Кримського.

Так розпочалася науково-організаційна і дослідна діяльність Академії. Її створення стало можливим завдяки національно-культурним і державотворчим процесам доби УНР і надалі служило потужним імпульсом для зростання наукового потенціялу України, фундаментом, на якому впродовж 80-ти років розбудовувалася національна наука.

Олександер Коновець,
доктор історичних наук,
професор Київського університету
ім Т. Шевченка.

З колекції Воскобійників

Картина Юрія Кириченка „Козак Мамай".

В Ню Йорку 12 листопада відкривається виставка українських художників з України — з колекції широко відомих меценатів мистецтва та культури — Олексія та Галини Воскобійників.

У серпні 1997 року Президент України Леонід Кучма нагородив подружжя Воскобійників за їхню працю в розбудові економіки і відродження духовности незалежної України орденами „За заслуги" III ступеня.

О. і Г. Воскобійники вже довгі роки підтримують українське мистецтво і за той час призбирали неабияку колекцію картин, які тепер покажуть українській спільноті. В експозиції виставки будуть твори таких художників з України: Віктора Зарецького, Олени Звягінцевої, Івана Балдухи, Софії Гминюк, Миколи Грищенка, Катерини Корнійчук, Єви Біс, Анатоля Буртового, Світлани Новгородської-Кучеренко, Миколи Варенні, Юрія Кириченка, Олександра Івахненка, Аркадія Звягінцева, Миколи Журавля. Усі вони відомі не тільки в Україні, але й в інших країнах Европи, де виставляли свої картини.

Виставка буде відкрита для публіки до 3 січня 1999 року, і проходитиме в Українському Інституті Америки в Ню Йорку, 2 Схід 79-та вулиця. Частину картин, які будуть представлені на виставці, можна оглянути на інтернеті за адресою: www.ukrainet.org.

ОЛЕКСАНДЕР МОРОЗ: „Я не рвуся в лідери..."

(Закінчення зі стор. 5)

пальне виходить за межі двох світових цін — при тому, що в Росії вона впала і на світовому ринку теж. Виникає питання: а чи Уряд відстежує процеси? Чи захищає власного виробника, бюджет, перспективу для держави?

Кор.: — Багато хто схильний думати, що Президент — маріонетка... Якщо так, то у чиїх руках?

О. М. — Президент діє залежно від обставин. А обставини створюють ті, хто свідомо веде Україну до такого світового розподілу праці, за якого наша держава відіграватиме ролю сировинного придатку з великим внутрішнім ринком для імпортних товарів, з виробництвом сировини за застарілими, екологічно-шкідливими технологіями. Я не став би говорити, що Президент — маріонетка. Це ображало б якоюсь мірою і мене, і мого Президента. Але я можу сказати, що все, що робиться в Україні, здійснюється не згідно з програмою, не згідно з тим курсом, що називався „Шляхом радикальних реформ", а навпаки. Тому мене дуже турбує, коли Президент каже, що альтернативи вибраному курсу немає. Якому курсу: тому, котрий Президент проголосив у 1994 році, чи тому, який здійснює? Тепер про Уряди. Кожен з них пропонував Верховній Раді програми. Деякі з них були схвалені. Але не виконувалися. Зате виконувалися меморандуми Міжнародного Валютного Фонду. І нині конкретні меморандуми (і щодо цукросирцю, і ввезення олії, і відмови від сертифікації, і про приватизацію дев'ятдесяти найбільших стратегічних об'єктів промисловості) виконані. Це і є програма, за якою працюють і Уряд, і Президент...

Кор.: — Я так зрозуміла, що Ви, Олександре Олександровичу, вважаєте, начебто доля України вершиться поза її межами. Якщо це так, то в такому випадку сильні світу цього не допустять до президентського крісла в Україні непокірного їм президента. Чи я Вас правильно зрозуміла?

О. М.: — Історія не раз доводила, що наміри сильних світу цього перекреслювала воля народу. Наші люди готові підтримати сильну фігуру, здатну мислити самостійно. Вони розуміють, що зміна президента — це нині в інтересах України. Вірю, що в нашій державі це може статися. Звичайно, потрібен закон про вибори, який би не дозволяв маніпулювати суспільною думкою.

Кор.: — Можливо, що Ви станете основним суперником Леоніда Кучми на майбутніх президентських виборах. Ви говорите про необхідність дотримання закону. Але про це говорять усі. Чи Вам відомі механізми, як забезпечити дотримання закону? Припустимо, що завтра Ви зайняли президентське крісло. З чого ви почали б?

О. М.: — Механізм є. Це тема довгої окремої розмови. А стосовно того, з чого почав би... З кадрів, звичайно. З розстановки на владні місця таких людей, які забезпечили б дотримання законів.

Кор.: — Чи ці люди були б з соціялістів?

О. М. — Жодна партія в Україні не має стільки фахівців. До підбору кадрів я не підходив би за партійнимприципом. Потім створив би такий механізм влади, за якого посилилися б функції Кабміну і Верховної Ради, при взаємній відповідальності за результат. Постійне джерело неузгодженостей, конфлікт між гілками влади, повинно бути усунуте.

Кор.: — Коли в Україну приїжджав Селезньов і у Верховній Раді за його участю відбувався політичний спектакль під назвою „Об'єднаймося в новий союз", ви мовчали. Про що ви думали тоді?

О. М.: — Що ж тут думати? Кожен бореться за свій електорат, як уміє. Я дивився на це через призму об'єктивности. А вона така: розширюючи взаємини з Білоруссю і Росією ми повинні залишатися незалежною державою. Ми у себе, росіяни у себе, білоруси в себе — повинні створити таку економічну ситуацію, за якої було б добре людям, а не окремим партіям чи групам або їх лідерам, за якої кордони не заважали б, а допомагали людям, виробництву, торгівлі, добросусідським взаєминам. І при цьому аби не були зачеплені суверенні інтереси ані Росії, ані України, ані Білорусі.

Інтерв'ю взяла Ганна Стеців, кореспондент Київського відділу радіо „Свобода", спеціяльно для газети „Свобода"

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Українська громада в Америці привітала Патріярха Філярета

У соняшний день, 23 жовтня 1998 року, українці з різних американських міст зустрічали дорогого гостя. Вступаючи на вітальну залю летовища ім. Кеннеді, святіший Патріярх Філарет не міг приховати радісного здивування: жіноцтво в українських строях вітало високого гостя хлібом і сіллю. А член церковної ради православної церкви св. Вознесіння в Кліфтоні Петро Величко попросив благословення для всіх православних українців, розсіяних по світі. Відтак, в асисті двох священиків, вітав Патріярха Філарета Митрополит Білоруської Церкви в Америці Ізяслав. У молитовній пісні і Многолітті Патріярхові взяли участь всі вірні.

Коли заговорив Патріярх, втихли голоси й перестали блимати світла фотоапаратів. Спокійним і лагідним голосом, дякуючи за щирі вітання, він запевнив, що „буде одна Українська Православна Церква".

З летовища Патріярх Філарет поїхав до Бавнд Бруку на зустріч з керівниками Української Православної Церкви у ЗСА.

І. Буртик

Відбувся XIX Конґрес Українців Канади

Вінніпеґ, Канада (М. Ляхович). — Тут 5-12 жовтня відбувався XIX Конґрес Українців Канади, головним мотто якого було: "Громада - з'єднання візії з дійсністю". У праці Конґресу взяли участь 267 делеґатів від українських організацій, фундацій, провінційних рад і відділів КУК.

Першим вагомим рішенням Конґресу було схвалення змін до його статуту. Найважнішою зміною можна вважати зрівняння у правах і обов'язках складових організацій. Крім того, скасовано право вето для членів "а". Далі праця відбувалася в робочих сесіях: "Зв'язки Канади з Україною", "Іміґрація", "Канадські питання", "Депортація і денатуралізація", "Підсилення організаційної системи КУК", "Українська освіта".

Велике зацікавлення викликала, зокрема, сесія "Зв'язки Канади з Україною", на якій доповідали проф. Богдан Кордан та посол України в Канаді Володимир Фуркало. Останній, між іншим, підкреслив у виступі вирішальну ролю Канади у визнанні незалежности України. Зараз Канада і Україна є союзниками і в їх відносинах немає жодних проблем. Не менше прикувала до себе увагу присутніх сесія "Депортація і денатуралізація", модератором якої був Юрій Клюфас, а доповідали адвокати Іван Петришин, Іван Григорович, д-р Орест Рудзік, Нестор Войчишин, Павло Зумбакіс та голова відділу КУК у Торонто Марія Шкамбара. Сесія відбулася під знаком обурення з приводу заяви міністра юстиції Канади Ен Мекмиллани, що вона розчарована рішенням Федерального суду у справі Арвідса Вітолса, якого звільнено від усіх звинувачень. Ця тема принесла і найбільше контроверсій. Конґресові запропоновано п'ять резолюцій з цієї сесії: чотири запропонувала Комісія Депортації і Денатуралізації, а п'яту адвокат Євген Чолій. В одній з резолюцій комісії вимагалося відставки міністра юстиції Канади, проти чого виступив новообраний президент КУК Є. Чолій. Він пояснив, що він проти таких радикальних вимог не тому, що не поділяє думку громади про потребу негайної і гострої акції, а з чисто стратегічних причин. Конґрес поставлено перед непростою ситуацією: чи схвалити резолюцію про вимогу відставки міністра юстиції, чи лишитися без президента. На кінці сторони дійшли компромісу: третю резолюцію, в якій вимагалося відставки, відкликано, а новообраний президент заявив, що питання депортації і денатуралізації буде в його діяльності пріоритетним.

Обраний президентом Конґресу Євген Чолій у своїй інавґураційній промові підкреслив, що КУК - це не провід, а всі ми. Тому на переломі тисячоліть мусимо докласти в працю Конґресу нові зусилля, нові ресурси і нові ідеї.

КУК попрощався з послом України в Канаді, достойним Володимиром Фуркалом, якого призначено амбасадором до іншої країни. Підкреслено його величезний особистий внесок у зміцнення дружніх відносин між Україною і Канадою та, зокрема, Конґресом Українців Канади. КУК. Свій виступ В. Фуркало закінчив словами "Слава Україні".

Делеґати Конґресу взяли участь у кількох маніфестаціях у Вінніпеґу, зокрема, в покладанні вінків до пам'ятника Жертвам Голодомору в Україні. Вінки поклали Олег Романів і Володимир Фуркало. У неділю, 11 жовтня, відбулося урочисте відкриття пропам'ятної плити в честь інтернованих канадським урядом під час Першої світової війни українців. Про відкриття плити передавало канадське телебачення і писала преса провінції Манітоба. Борис Сидорук з Канадсько-Української асоціяції цивільних прав закликав прем'єр-міністра Жана Кретьєна дотримати обіцянки надолужити матеріяльні та моральні втрати інтернованих українців Канади.

На Конґресі вручено Шевченківські медалі та вперше в історії Шевченківські грамоти. Шевченківськими медалями, між іншим, відзначено й молодих людей віком 16-25 років.

Першими лавреатами у цій категорії стали Стефан Головка, Орест Пилипович та Розалія Скавінська. Шевченківськими медалями нагороджені бл. п. Анатоль Бедрій, бл. п. о. Михайло Блаженко, бл. п. Іван Сопінка, Петро Бубела, Петро Бойків, Теодосій Волошин,

(Закінчення на стор. 21)

Святкування 40-річчя парафії Богоявлення в Рочестері, Н. Й.

Впровадження Владики Кир Василя до Церкви Богоявлення в Рочестері. 11 жовтня 1998 р.

Розуміючи потребу втримування активного церковно-релігійного життя, церковний комітет парафії Богоявлення, який зараз очолює довголітній парафіяльний діяч Василь Бездух, виніс рішення відзначити 40-ві роковини заснування парафії. І так, 11 жовтня, в годині 9:45 рано з процесією церковних хоругов, представників молоді СУМ-А й Пласту та присутніх парафіян і гостей з приходства впроваджено до церкви преосвященного Владику Стемфорду Кир Василя Лостена у супроводі о. диякона Мирона Кача, о. Володимира Піса, монаха о. Якова Керапіна та пароха нашої церкви о. Василя Годенчука.

В церкві Владику вітали мужі довір'я — Василь Гринчишин і Володимир Рабарський, який теплими словами привітав достойного гостя, подякував за прибуття на святкування й просив о. благословення нашої парафії. Діти — Стефанія Скробач і Павлик Бучик передали Владиці китиці квітів від парафії і Сестрицтва св. Ольги, яке репрезентувала Марія Бодик.

А по полудні в Українському Домі відбувся бенкет з розваговою частиною. Святкування відкрив голова церковного комітету Василь Бездух, а програмою вела Ольга Гонтар, яка привітала Владику Василя, підкресливши його великі заслуги в підтримці й закріплюванні не тільки нашої Української Католицької Церкви, але послідовної репрезентації й оборони прав українського народу в загальному, в церковних і політичних установах світу. Перед вечерею вона представила гостей почесного стола: Владику Стемфорду Кир Василя Лостена, о. диякона Мирона Ткача із Сиракюз, пароха УКЦ св. Йосафата в Рочестері о. монс. Івана Сквілєра, пароха УКЦ в Авбурні о. Михайла Дубовика, сотрудника парафії св. Йосафата в Рочестері о. Володимира Пісо з добродійкою, о. монаха Якова Керапіна, пароха церкви Богоявлення о. Василя Годенчука з добродійкою Терезією, мужів довір'я Володимира Рабарського і Василя Гринчищина та представника церковного братства Олексу Лобаса.

Ювілейне слово виголосив довголітній суспільний і громадський діяч, член церковного комітету церкви Богоявлення Михайло Лесів. У своїй короткій доповіді дуже вміло представив історію парафії Богоявлення від перших основуючих зборів 2 лютого 1958 року. Він підкреслив труднощі та велику посвяту парафіян у творенні й утриманні парафії. Пригадав прізвища парохів, особливо засновника парафії о. Степана Городецького та о. Василя Осташа, підкреслив також, що зараз наша парафія щаслива, маючи доброго душпастиря в особі о. Василя Годенчука.

Згодом виступив преосвященний Владика Кир Василь, який говорив про потребу призадуми над нашими діями, які повинні бути спрямовані на збереження душі, а як українців-католиків — на збереження нашої ідентичности в Христовій Церкві та серед вільних народів світу. У розваговій частині виступив місцевий мішаний хор „Сурма" під диригентурою Жанни Кремінської. Далі виступив місцевий танцювальний ансамбль „Євшан" під мистецьким керівництвом Славка Вірла. Група бандуристок „Золоті струни" виконала дві пісні, а танцювальний гурток СУМ-А „Дунай" під мистецьким керівництвом Богдана Лика, гарно виконав жвавий танок „Козачок".

На закінчення мистецьких виступів дует Никол Рідел і Адріяна Гонтар виконали „Грай, бандуро, грай" і „Величайте Бога" у супроводі на бандурі Никол Рідел.

Імпрезу закінчив хор „Сурма" церковними піснями „Боже Великий і „Царю Небесний".

Іван Лико

Вітання Владики Кир Василя в церкві Богоявлення в Рочестері, Н. Й.

Київській політехніці — 100 років

В інтелектуальній історії України Київський політехнічний інститут займає особливе місце. Його зародження було пов'язане з тими соціяльно-економічними змінами, які сталися на теренах України в кінці XIX століття. Інтенсивний розвиток вугільної, машинобудівної промисловости, сільського господарства викликали гостру потребу в інженерах, техніках, агрономах.

У серпні 1898 року відбулося урочисте відкриття Київської Політехніки, а в 1903 році дипломи інженерів отримали перші 91 випускників. Відтоді — за 100 років — тут було підготовлено понад 200,000 інженерів.

Золотими буквами вписані в історію української науки і техніки імена багатьох випускників і викладачів інституту. Серед них — відомі українські вчені: механіки О. М. Динник, С. П. Тимошенко, С. В. Серенсен, математик М. П. Кравчук, металург В. П. Іжевський, коксохемік М. П. Чижевський, видатний спеціяліст з мостобудування Є. О. Патон та багато інших. У 20-ті роки на механічному факультеті навчався Сергій Павлович Корольов — майбутній генеральний конструктор перших у світі штучних сателітів Землі та космічних кораблів, який завжди визнавав себе українцем і пишався цим.

За рішенням Генеральної конференції ЮНЕСКО 100-річний ювілей Київського політехнічного інституту внесено до переліку подій, що відзначаються з участю цієї впливової міжнародної організації.

Днями відкрито Державний політехнічний музей при Національному Технічному Університеті „Київський Політехнічний Інститут" та меморіяльну дошку на честь видатного конструктора літальних апаратів Ігоря Сікорського.

Сто років — дуже мало у маштабі цивілізації, але досить багато в житті одного навчального закладу. Київський політехнічний подолав складний і плідний шлях, став справжнім флагманом технічної освіти в Україні. Це сьогодні найбільший центр вищої освіти в державі. На 22 факультетах та в трьох навчально-наукових інститутах навчаються за 96 спеціяльностями 27,000 студентів, у тому числі 1,050 іноземних громадян.

„У XXI столітті, — відзначив в одному із своїх виступів міністер освіти України, ректор Національного Технічного Університету академік М. З. Згуровський, — Київський політехнічний має продовжувати впровадження новітніх технологій, прогресивних методів та засобів навчання, увійти у всесвітню університетську систему як повноправний її учасник..."

Олександер Коновець,
професор, колишній випускник Київського політехнічного інституту

Громада, гідна подяки

Мабуть, ніколи раніше не було такого спонтанного й щедрого відгуку, як на збіркову акцію одягу, харчів та книжок пережильцям совєтського концтабору ҐУЛагу та інших таборів у Казахстані. В двох днях, 12 і 13 вересня, українці Ню Джерзі, Ґлен Спей та Кергонксону приготовили 700 пачок (13 тонн), які, завдяки оплаті контейнера ЗУАДК-ом, відправлено до Караганди.

Посилка буде доставлена на площу одинокої української церкви в Казахстані. Розподілом займуться священики й Товариство „Рідне Слово" ім. Т. Шевченка. З розподілом труднощів не буде, конфесійних різниць там немає, всі належать до однієї церкви й всіх трактують однаково.

Як люди там оцінюють нашу допомогу, наведу один приклад. В місті Павлодарі живе 83 тисячі українців, і тому що там немає церкви, то священик, який доїжджає 200 кілометрів, відправляє Богослужіння раз в місяць у польському костелі. На наше питання, чому не збудують церкву, люди сказали, що вони не всилі зібрати суми — 24 тисячі американських дол., щоб мати свою церкву.

Управа Ради Оборони й Допомоги Українцям при УККА висловлює найщирішу подяку українському духовенству за його велику допомогу у переведенні цієї збірки. Рівнож велика подяка всім добросердечним добродіям, які пожертвували одяг, харчі й гроші, як тепер, так і в минулому. Ми плянуємо весною вислати другий контейнер і надіємось, що за прикладом Ню Джерзі підуть стейти Ню Йорк і Пенсильванія.

Рівночасно просимо всіх далі співпрацювати й допомагати своїми датками на Національний Фонд УККА і РОДУ, що є єдиною фінансовою базою, яка уможливлює нашу працю. Хто хоче дістати докладніші інформації просимо телефонувати на число (212) 228-6840 або (973) 779-4063.

За Управу РОДУ:
Іван Буртик —*заступник голови,*
Тамара Ґалло —*секретар*

Євген Сверстюк

ЗОНА УМИРАННЯ

III

Меморіяльний музей Перм-36 заснований пермським обласним відділом Міжнародного правозахисного, історико-просвітницького і доброчинного Товариства „Меморіал", а також адміністрацією Пермської области. До речі, в Пермі височить пам'ятник жертвам репресій з написом:

О люді, люді с номерами,
Ви билі люді, нє рабі!
Ви билі вишє і упрямей
Своєй траґічєской судьби.
(Жигулін)

Власне, це єдиний у країні Аріхепалагу Ґулаґу свідок минулих злочинів. Страшно подумати: у країні, вкритій політичними зонами, наче залізничною сіткою, нема свідчень минулого! Говорять про півмільйона у братніх могилах в Семипалатинську. Говорять про Норильськ, Воркуту, Комсомольськ, майже всі будови Півночі — на кістках зеків. А від страшних лаґерів смерти, яка чекала на молодого хлопця чи дівчину у зоні не довше одного-двох років — від них не залишилося нічого, крім кісток під землею.

Закордонні кореспонденти шукають з телекамерами і знаходять лише залишки зогнилих бараків у бур'янах.

А тим часом в Західній Европі на кожному історично зафіксованому місці — Освєнцім, Дахау, Бухенвальд... Музей на місці концтаборів, що проіснували тільки пару років воєнного часу — момент в історії нацизму...

В той час, коли з репродукторів одної шостої земної кулі постійно гудів фальшиво-патетичний баритон:

Ето раздайотся в Бухенвальдє
Колокольний звон, колокольний звон!

А в ту пору тисячі таких бухенвальдів в СССР душили „дітей різних народів" — без обліку і жодного дзвону, підла тишина і підлий шепіт таємних інструкцій! І все це не тільки в сталінські часи. Могили Олекси Тихого, Юрія Литвина, Василя Стуса виросли вже в роки перебудови — при Ґорбачові. „Чорні вовки" мали карт-бланш у ту найчорнішу годину, що перед світанком.

Ось чому західні правозахисники вирішили допомогти росіянам трохи зберегти свою історію. Бо фактично тільки дві зони 36 (особливого режиму й суворого режиму) будуть представляти колосальну імперію Архіпелагу Ґулаґу. Решту розкидано або передано „побутовим". До речі, на початку 90-их і тут усе ламали, розкидали, заміталі сліди...

Відгукнулася молодь. Поряд з прапором пермського меморіалу над зоною 36 майорів синьо-жовтий прапор з гербом і написом „Ляйпціґ". Велика група пермських студентів-волонтерів відновлювала повалену огорожу зони— за зразком, зробленим цього літа приїжджими німцями. Західні фонди дають на цю ціль кошти, яких пермський меморіал не встигає освоювати. Прапорщик Кукушкін теж відбудовує. Але хіба то така робота, як під наглядом майора Фьодорова? Той наперед читав наміри перехожих! Там за вкрадену дошку — кілька років лаґерів. А тепер чехівські „злоумишленнікі" тягнуть дошки додому серед білого дня.

До речі, про майора, природженого карателя, вірного слугу системи, яка вчила — за Е. Багрицьким —

Скажут солґі — солґі!
Скажут убєй — убєй!

Він був сліпо-слухняним, але не сліпим слугою. Від нього багато залежало. В його відсутність зупинялась каральна активність у зоні, спрямована на приниження гідности, на погіршення умов, на створення пригніченого настрою, на перевиконання інструкцій злої влади.

Здавалося б, не справа майора вирішувати, хто правий, хто винний. А його каральна енергія була спрямована сама проти тих, що захищали права і прагнули зберегти гідність і порядність.

Чи розумів він, ідучи на знищення особи, що саме ці особи несуть у собі моральний капітал свого народу?

Це розуміли, розрізняли навіть прапорщики. Отже, він свідомо йшов проти совісти й чести, надівши офіцерську форму.

Зараз у зоні бракує саме такого експонату: метушливо-злого, з верткими сірими очками, в нападаючій позі. Жодного зла не діялося без його участи.

Хоча б з глини виліпити такий експонат. Бо сам майор нині уже підполковник. Він очолює в Пермі раду офіцерів-ветеранів внутрішніх військ. І всі ці органи тепер ставляться до меморіалу відчужено холодно. У них — „своя правда".

* * *

У „моїй" зоні суворого режиму — напівзруйновані бараки. Високо вибуяли берези і липи, а весь простір поріс будяками і кропивою. І все моторошно знайоме.

Може, хай заростає? Це ж так природно: у світі любови виростали храми, собори, а в світі ненависти — кропива і будяки.

Але чому ж люди з Західньої Европи приїжджають у той чужий їм край споруджувати музей? Чому японці приїжджають на Курили, на могили предків? Чому німці досі розшукують по світу могили своїх вояків?

Може, вони хочуть навести лад у своїй душі у згоді з сумлінням? Усвідомлення своєї історії і свого обов'язку — з цього починається людина. Інакше ми ніколи не розірвемо з тим минулим, за яке так соромно учительці з Горнозаводська.

Кожна людина має навести лад у душі. Інакше там ростимуть будяки і кропива. А жінка з парляменту на Свято Жінки відкидатиме будет квітів від колеги-депутата і обіцятиме йому тюрму — за його переконання.

Навколо нас омертвілі люди, яких затягують прірви минулого. Вони обрали таких депутатів, що їх страшно слухати. Там — тільки будяки й кропива. Там нема злагоди з Богом, нема миру в душі, нема вірности дідам-прадідам. Там вічна спокуса насильства і помсти.

Їх були сотні тисяч, що виносили і виконували вироки. Вони працювали револьверами і наручниками. Що вони посіяли, окрім злости, будяків і кропиви?

Але десь поміж ними росла та вчителька, якій тепер соромно за них. Та вже виросли молоді хлопці й дівчата, що на свої вакації приїхали відбудовувати зону-музей. Значить, добрий дух життя і розлитий у ньому дух любови діє через серце людини, і тоді вона прагне очищення, прагне жити у злагоді з Богом і природою.

А ті стовпи, які вони вкопують на місці давньої зони — може, це стовпи пам'яті? Вони нагадують: зони суворого режиму вже випробувано, це місце погибельні. Честь і обов'язок — це поняття, на яких виховується людина.

Але в зоні, де люди платили за це життям, — честь і обов'язок висвітлюються прожекторами. ❑

Посадник Києва в місті-побратимі Чикаґо

Майже десять років тому між містами Чикаґо та Києвом було укладено угоду про встановлення побратимських відносин. Зроблено немало для зміцнення дружби, взаєморозуміння та ділових стосунків між столицею України та одним з провідних промислово розвинутих та культурних міст ЗСА—Чикаґо.

Зустріч з громадою в культурному осередку: Марта Фаріон — голова комітету, Олександер Омельченко — посадник Києва, Юрій Щербак — посол України до ЗСА, Орест Бараник — голова УКК.

16 жовтня до Чикаґо прибула делеґація з Києва на чолі з головою державної адміністрації столиці, посадником Києва Олександром Омельченком. В складі групи — депутати, підприємці, діячі культури і науки, представники українського телебачення, фахівці різних галузей виробництва, працівники мерії.

Візит делеґації з України зорганізовано Комітетом міст-побратимів в Чикаґо на чолі з головою комітету Мартою Фаріон при підтримці таких відомих фірм, як „Алзаймер і Ґрей", „Моторола", українські фінансові установи, перший забезпеченево щадничий Федеральний Банк та українська Федеральна Кредитова Спілка та ін.

В честь високих гостей цього ж дня відбувся офіційний прийом у приміщенні Клюбу „Мід Америка", що знаходиться у центральній частині Чикаґо. На прийомі був присутній вповноважений посол України до З'єднаних Стейтів Америки Юрій Щербак, котрий саме приїхав до Чикаґо попрощатися з громадою у зв'язку з закінченням терміну перебування на цьому становищі і від'їздом до України.

Програму розпочав Томас Майнер, голова комітету „Мід Америки", а із привітальним словом виступила Марта Фаріон. Далі з промовою виступила Ярослава Джонсон-Одка з керівників компанії „Алзаймер і Ґрейю, яка і розповіла про життєвий та трудовий шлях почесного О. Омельченка. Коли ж на трибуну піднявся Олександер Омельченко, присутні з надзвичайною зацікавленністю і увагою слухали мера, одного з найстародавніших і найгарніших міст Европи. Особливу увагу звернув на можливості інвестицій у Києві в майже усіх галузях народного господарства: в медицину, освіту, транспорт, екологію, зв'язок, комунальне господарство тощо. Мер Києва сказав, що його розмови і зустрічі у Вашінґтоні з представниками ділових кіл дають надію на плідне співробітництво. „Ми залишили в посольстві у Вашінґтоні понад 400 реальних проєктів, з якими ознайомившись, ви отримаєте не тільки моральне, інженерне, людське задоволення в нашій співпраці, а побачите, звичайно, економічну вигоду і прибутки".

В своїй промові Юрій Щербак висловив глибоку віру в те, що Україна буде заможньою, могутньою і щасливою державою і відкликом на такі слова пролунали дружні оплески.

Прийняття пройшло у теплій, дружній атмосфері, де знайшлося місце і легкому гуморові, і діловим співбесідам і навіть пам'ятним подарункам на згадку про події дня.

У другій половині дня, о 7 годині вечора делеґація з Києва прибула в культурний осередок, де продовжила зустріч з українською громадою міста Чикаґо. Відповідаючи на чисельні запитання присутніх, Олександер Омельченко заявив, що не розділяє точки зору, що економічна ситуація в Україні кризова. Він підкреслив, що століттями нашу Україну грабували, знищували, вивозили баґатства і скарби. Та залишилась гордість, яка підніме Україну з попелу та руїн. „Ми Україну розбудуємо, я в цьому впевнений". На сьогоднішній день в Києві відбуваються великі будівельні події: відремонтовано центральну вулицю Києва Хрещатик, яка тепер має вигляд одної з кращих в світі; встановлені пам'ятники Ярославу Мудрому та княгині Ользі; розпочинається відтворення Успенського собору в Печерській Лаврі; закінчуються роботи над Михайлівським Золотоверхим, на що виділено 36 млн. гривень. Всі відбудовані і відремонтовані святині передаються Київському Патріярхату.

Також з прощальною промовою виступив і Юрій Щербак. „Чотири роки тому я стояв тут, призначений послом і розповідав про пляни своєї майбутньої роботи, мав повне ваше розуміння, підтримку, і ця духовна сила допомогла здійснити багато".

Алла Остапенко, Чикаґо

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ: ПІВВІКУ КОРИСНОЇ ПРАЦІ

На зустріч, організовану редакцією „Свободи", представники ТУІА приходять групою аж з трьох поколінь: шість осіб, і кожна — з іншої ділянки інженерської праці, усі — різного віку. Звичайно веду розмови із однією людиною, і тому не легко втримати розмову з такою кількістю осіб у стрункому руслі, але їх число підкреслює, здається, важливість річниці і те, що ТУІА від початку існування в ЗСА вело перед у нашому організаційному житті.

Гості, зокрема голова Ювілейного Комітету, завжди активний інж. Володимир Гнатківський, озброєні такою кількістю матеріялів про ТУІА, що ними можна б заповнити ціле число тижневика „Свободи", а не скромні дві чи три шпальти.

У групі представників ТУІА, реєструючи їх за віком та чергою, є інж. Володимир Маґун, д-р Лев Добрянський — голова ТУІА, інж. В. Гнатківський, інж. Марко Держко, інж. Андрій Ганкевич і інж. Мирослава Драган-Ганкевич. Всі — з різних генерацій, різних спеціялізацій, є серед них і представник „четвертої хвилі" — інж. М. Держко. Тому цікаво послухати їхні думки на тему завдань інженерів та їхнього товариства, що втрималося в діяльності 50 років та бажає це якось відзначити.

Представники Управи ТУІА: (зліва) М. Держко, В. Маґун, В. Гнатківський, голова ТУІА Л. Добрянський, Л. Драган-Ганкевич, А. Ганкевич.

— Чому так урочисто хочете відзначити 50-річчя ТУІА? Чи тільки тому, що 50 — це півсторіччя?— питаюся гостей.

— Ми відзначали вже 25-річчя і 35-річчя, то якось годиться тепер особливо гідно показати, що ми живі, працюємо та репрезентуємо велику групу українських інженерів.

— Чи можна знати, скільки є з них членами ТУІА?

— Тепер є майже 700, але за цих 50 років чимало померло. Важко охопити, скільки їх перейшло ряди нашого товариства, — виясняє теперішній голова ТУІА Л. Добрянський.

— Чи можете пригадати нашим читачам, хто був першим головою ТУІА?

— Це був інж. Володимир Є. Богачевський, а після нього ще було їх 24. Довга низка відомих імен пройшла крізь наші ряди. Серед них було і далі є багато визначних наукових інженерських сил, наприклад — проф. Борис Іваницький, д-р Володимир і Степан Тимошенки, д-р Олександер Грановський, д-р Микола Єфремов, д-р Олександер Біланюк, інж. Роман Волчук, д-р Михайло Яримович, д-р Любомир Онишкевич та десятки інших, що відзначалися своєю професійною працею та здобули добре ім'я для нашого товариства і для себе. Останньо почесними членами стали наші астронавти Леонід Каденюк і Ярослав Пустовий.

— А як справа з видавничою діяльністю ТУІА, чи і тут може воно похвалитися успіхами?

— Ми видаємо свій журнал, що раніше був квартальником, а тепер появляється раз в рік. Ми видали англійсько-український словник Анатолія Вовка, переклад „Завоювання міжпланетних просторів" Юрія Кондратюка, збірник „Український Інженер", нарис американського патентового права Б. Пелеховича.

— Треба визнати, ваша видавнича діяльність була активна. А як є з організаційною?

— Ми маємо 12 відділів в ЗСА, усі вони активні, а наші члени у великій кількості працюють також в інших громадських організаціях, хоча завжди беруть участь у наших конференціях професійного характеру. Мусите знати, що ми серед наших членів охоплюємо 22 різних інженерських ділянки. Деякі з них нові та незвичайно важливі, передусім для розвитку інженерських робіт в Україні.

— Вияснiть, що тут маєте на думці.

— Ось, наприклад, Р. Волчук своєю працею і співпрацею з українськими чинниками відкрив двері до стандаризації европейської техніки в Україні, що незвичайно допомагає у спілкуванні в технічній ділянці. А д-р О. Біланюк тісно співпрацює з українськими фахівцями в ділянці фізики.

— Я з приємністю реєструю участь у проєктах ТУІА молодших сил — яке завдання маєте ви, що тут сьогодні стоїте поряд своїх старших колег?

— Нашою ціллю є притягнути усіх молодших віком інженерів до товариства, зробити реєстр усіх, знати, в яких ділянках працюють та знаходити для них працю, —виясняє інж. А. Ганкевич.

— А я, — додає інж. М. Драган-Ганкевич, — ще й зацікавлена в охопленні жінок інженерів, яких в ТУІА є 15 відсотків, вони мають дуже поважні спеціялізації та завдання. Ось, наприклад, д-р Марта Цегельська, що співпрацює з Україною на доручення Національної Наукової Фундації ЗСА, чи астронавт Гайді Стефанишин-Пайпер, що буде промовляти на нашому ювілейному бенкеті.

— Як ви вже згадали про ювілейний бенкет, скажіть про нього докладніше.

— Відбудеться він сьомого листопада у готелі Рамада, в Іст Ганновер, о год. 6-ій вечора. Його святковість підкреслить перший промовець інж. Євген Івашків, що був одним із перших голів ТУІА і зможе подати коротко історію та успіхи нашого товариства. Почесними промовцями і гостями будуть астронавт Гайді Стефанишин-Пайпер, що вже не вперше буде говорити про свою відповідальну працю в НАСА, заохочуючи нашу молодь іти її слідами, і д-р Михайло Яримович, який зараз виконує дуже відповідальну працю представника ЗСА в НАТО — в межах програми оборони в Европі, при співпраці України. Буде також мистецька програма у виконанні Лариси Маґун-Гурин — сопрано, і соліста Львівської опери А. С. Савки.

— Значить, програма буде цікава і гідна відзначення 50-річчя ТУІА. Відомо, ви вже отримали теплий привіт від Українського Інженерного Товариства у Львові, в якому згадується, що Львівське Товариство було засноване 85 років тому. Але ви хоча існуєте 50 років, зробили дуже багато за цей час, зокрема в останні сім років, у співпраці з Україною. Досить згадати вами виданий бюлетень і „Вісті ТУІА", що був 50 років єдиним журналом технічної науки, який виходив і виходить українською мовою впродовж так довгого часу. Цього одного вже досить, щоб були гордими із своєї праці!

О. Кузьмович

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ ТОВАРИСТВА ІНЖЕНЕРІВ

З приводу 50-річчя Товариства Українських Інженерів Америки відбудеться бенкет і наукова конференція в суботу, 7 листопада, в готелі Рамада, при 130 Route 10 West, East Hanover.

Бенкет розпочнеться коктейлем в 4:30 год. по полудні, а обід-прийняття в 6:00 год. вечора. Під час бенкету виступлять: інж. Євген Івашків — „ТУІА вчора, сьогодні і завтра", астронавт Гайді Марія Стефанишин-Пайпер — „Небо не має меж", і д-р Михайло Яримович — „Україна як партнер миру".

В мистецькій частині візьмуть участь сопрано Лариса Гурин і соліст Львівської опери Андрій Савка.

Вступ на бенкет — 80 дол. від особи або 150 дол. від пари. Кімнати в готелі Рамада можна замовляти, телефонуючи на число (973) 386-5633. Додаткові інформації — в інж. Володимира Гнатківського: тел. (718) 224-7369, або факс, на те саме число.

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ
CONGRÈS MONDIAL UKRAINIEN

UKRAINIAN WORLD CONGRESS
CONGRESO MUNDIAL UCRANIO

2118-A BLOOR ST W., TORONTO, ON M6S 1M8, CANADA • Tel.: (416) 762-1108 • Fax (416) 762-8081 • E-MAIL: congress@htplus.net • INTERNET: htplus.net/congress

Перед пам'ятником Т. Шевченка в Луганському — д-р Василь Верига, заст. президента СКУ (другий зліва) в товаристві українських діячів Луганщини.

ШАНОВНА УКРАЇНСЬКА ГРОМАДО!

Нарешті Тарас Шевченко дійшов до Луганського. Без допомоги української громади в світі це було б просто неможливим („Гомін України" 06/07/98)

В подібній формі інформували нашу громадськість про цю подію в Україні також інші українські часописи.

Відкриття величавого пам'ятника Тарасові Шевченкові (5.5 метра висотою) в центрі міста Луганське відбулося 22 травня ц.р. в рамках Шевченківського Свята „В сім'ї вільній, новій". На відкриттю були присутні представник уряду України, голова Держадміністрації Луганщини та посадові особи, мер міста, мистці, представники наукового світу, письменники та гості з усіх куточків України і світу, а також багатотисячна місцева громадськість.

Побудова пам'ятника Кобзареві в цьому південно-східньому зросійщеному центрі України, це ще один крок вперед для його українізації. В 1997р. українські патріоти з Луганського звернулися з проханням до СКУ за моральною, технічною та матеріяльною допомогою для завершення розпочатої ними побудови пам'ятника Кобзареві України в їхньому місті. І Світовий Конгрес Українців пішов назустріч проханню українських патріотів. Завдяки жертвенності частини громадян вже цього року громадськість Луганського відзначала 7 річницю Незалежности України біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, **„а до монументу, що недавно прикрасив місто над Луганню, було покладено багато квітів"**.

Радіємо, що пам'ятник стоїть, але на заводі в Києві, який виготовляв статую поета, залишився борг на 20,000 ам. долярів, який СКУ повинен сплатити. Тому звертаємося до всіх, що схвалюють цю нашу інтервенцію в Луганському, з проханням щедрими пожертвами допомогти нам зібрати суму грошей на заплачення вищенаведеного боргу.

Для всіх жертводавців на цей пам'ятник виготовляється Пропам'ятна таблиця, яка буде прикріплена до його постаменту, щоб не тільки вшанувати його фундаторів, але також наочно доказати, що його побудова була зреалізована на кошти діяспори **тому, що перед і під час встановлення пам'ятника була дуже активна протипропаганда, мовляв пам'ятник збудовано фінансовано невиплаченими платнями для місцевого населення.**

Всі жертводавці, які склали пожертви від 50 дол. і більше одержать посвідки для податкових цілей, а їх імена і прізвища будуть поміщені на **Пропам'ятній таблиці** біля пам'ятника в такому порядку:

Прихильники (100 дол.), **Добродії** (101-250 дол.), **Фундатори** (251-500 дол.), **Меценати** (501-1,000 дол.).

Почесні Фундатори (понад 1,000 дол.)

Листи з пожертвами та докладними даними (латинкою) просимо слати на адресу:

UKRAINIAN WORLD CONGRESS
2118A Bloor Street West
Toronto, Ontario-Canada, M6S 1M8
Tel.: (416) 762-1108 • Fax: (416) 762-8081

На чеках просимо написати: **T. SHEVCHENKO MONUMENT IN LUHANSK**

ЗА ВАШУ ПОЖЕРТВУ — ЩИРА ВАМ ПОДЯКА.

За Президію Секретаріяту СКУ

д-р ДМИТРО ЦІПИВНИК,
Президент

інж. ЯРОСЛАВ СОКОЛИК,
Генеральний Секретар

Мет-опера: тріюмф українки в „Аїді"

По блискучому виступі у світовій Метрополітан опері, зринуло у ще помітнішу височінь ім'я прославленого українського сопрано, уродженки Одеси Марії Гулегіної. Це незабутнє, хвилююче звершення — її спів у головній ролі безсмертної опери Дж. Верді „Аїда". Таки збулася мрія її юности: зачарувати слухачів й іншою оперою, крім „Тоски". Тих особливий ролей у неї тепер насправді куди більше, і співає вона їх у найкращих оперних театрах світу. Деякі ролі такі вимогливі, що їх виконувати можуть лише співачки винятковї, до яких належить наша Марія. Їхнє число обмежене великими голосово-мистецькими труднощами. Тим часом про вийнятковість Марії свідчать театри, в яких наша співачка здобуває великі успіхи. Ось деякі з них: Ля Скаля (Міляно), Рим, Відень, Лондон (Ковент Ґарден), Париж, Берлін, Мюнхен, Чикаґо й ін. Ролі її: Аїда, Тоска, пані Макбет, Норма, Абіґаїль, („Набукко"), Манон Леско, Ліза („Пікова дама") тощо.

Успішно виступила Марія 29 вересня ц. р. у випроданій до останнього місця чотиритисячній залі Метрополітен опери, виповненій захопленими слухачами і представниками преси. Диригував світової слави тенор-еспанець Пласідо Домінго. Саме йому і його заслугам був присвячений попередній вечір у цій же Метопері, а теж і на телебаченні. Самозрозуміло, Домінго мусів бути „дещо" втомлений. Проте диригував оперою із самопосвятою і справжньою насолодою. Він — один з тих, хто знає ціну голосові і талантові української співачки. Висока, ставна, справжня красуня, в досконалій голосовій формі, Марія відразу заволоділа публікою — як своєю зовнішністю, так і чарівним голосом, що вливається в душі слухачів. Дует з меццо-сопрано звучав би краще, якби друга співачка голосово більше надавалася для своєї ролі. В обох своїх прекрасних аріях Марія нагадувала нашу безсмертну Соломію Крушельницьку. Глибоко хвилюючими почуттями кохання, туги, радости, страждання торкало серця слухачів кожне нею виспіване слово. Тільки в другій арії оте чудове і прославлене „до" („це") прозвучало знаменито, але закоротко, бо ж хотілося насолоджуватися ним довше. Коли вона, драматичне сопрано, нещодавно в Чикаґо вразила публіку в опері „Набукко" своїм, „мі-бемоль" („ес-моль"), автор цих рядків записав той унікальний тон з радіопередачі. В „Аїді" наша примадонна в гуртових сценах легко і без голосової напруги крила оркестру, хор і солістів своїм співом.

В газеті „Ню Йорк Таймс" майже половину рецензії на „Аїду" присвятив критик Пол Ґрифитс саме українській співачці. Він зворушений її виконанням. Для меццо-сопрано Н. Терентієвої з Петербурґу, (Амнеріс), знайшось у нього тільки одне речення, де він не дуже схвально висловлюється про її голос. Щодо тенора В. Боґачова, признає той же критик, то той не мав щастя, як Радамес: голос, яким співак форсував, хитався від розбиття — а там і затрачувався.

Тим більше викликає приємний подив щирість критика відносно української співачки. Вона бо не має жодної протекції, ні позакулісового опертя — тільки голос, красу і талант.

Радо погоджуємось з тією оцінкою. Наприклад: „Марія Ґулеґіна молиться чудово. Вона може дзвеніти чисто, захоплююче стиха, сріблисто, абсолютно рівнотонно та звучати з чуттям". Чи далі там же: „Особливо вражаюче і дуже пригоже в цій опері — це те, що пані Ґулеґіна може голосно змінятись від лагідного виміру до потужного на сцені, заповненій хором і солістами, та спроможна вчинити це гладко, без видимої натуги чи затрати тону, це ж бо тільки хід від срібла до золота... Цей її ясний, знаменитий тон приваблює до себе увагу слухачів, коли ніхто й не знає, що діється у довкіллі... Її молитва — це почуття індивідуальне, що мусить бути почуте без уваги на гамір політичний чи військовий, бо така молитва одержує відповідь".

Не можна поминути мовчанкою ролі жреця Рамфіса. Цей бас, англієць Роберт Ллойд, має потужний, гарний голос. Батько Аїди, король Амонсаро, старався, по своїй можливості, як голосом, так і грою, виконати свою ролю. Хор звучав бездоганно, а балет міг би бути численніший.

Назабутнім залишиться спів Аїди-Марії з четвертого акту — півголосом, мецца-воче, що був зразком вокального мистецтва та глибокого пережиття ролі. Нашій співачці довелось ще й рятувати закінчення опери. Бо в тенора в кінцевому дуеті вищі тони не з'являлися, і ми чули тільки спів Аїди. Оті її протяжні, щемливі тони пливли задушевно полоняюче...

Вдячна публіка аплодувала довготривалою бурею оплесків, доводячи пророчисто, кого бажають слухати і бачити музиколюби Ню Йорку.

Теодор Терен-Юськів

ПОСТАТІ

Він був славним піяністом (Вадим Кіпа: 1912-1968)

Вадим Кіпа

31 серпня минуло 30 років від дня передчасної смерти у Ню Йорку піяніста, композитора, педагога Вадима Кіпи. Не пощастило йому повернутися до рідного Києва. Лише мелодія сольоспіву „Україні" на вірші Петра Кізка була його творчим credo і святою вірою: „Струснешся знов, кохана Україно, устанеш ти на поклики дзвінкі. Твої сини, з'єднавшись воєдино, на щит свободу піднесуть в віки".

Музикант формував себе людиною, свідомою свого походження. Прагнув високої освіти, культурного обширу. Вчився у кращих педагогів Харківської консерваторії — піяніста Павла Луценка і композитора Семена Богатирьова; Київську консерваторію закінчив у професора Григорія Беклемішева.

У 1938 році В. Кіпа здобув звання лавреата і кваліфікацію виконавця першої ранги. Це була подвійна перемога — його власна і київської піяністичної школи.

Почався новий етап, шліфування таланту. Концертні турне по Україні, Росії, азійських республіках, навчання в аспірантурі і водночас викладання в Київській консерваторії. До всіх професійних успіхів додалася радість зустрічі з майбутньою дружиною, теж піяністкою, Алою Дівішек. Її батько викладав українську мову у Києві; по лінії матері вона була одного роду з письменником І. Нечуєм-Левицьким.

Проте надії на довготривалу піяністичну кар'єру зламала Друга світова війна. Горе і розпач людей увірвалися в родини швидко і надовго. Вадим Кіпа зазнав труднощів армійського життя, голодування, дивився у вічі смерті. Палаючий Київ, розбита улюблена консерваторія, що містилася в Музичному провулку, і поруч — Хрещатик у суцільних руїнах. Це назавжди закарбувалося в пам'яті піяніста.

Вадим Кіпа був на той час у найкращій виконавській формі, його піяністичний репертуар відзначався широким діяпазоном. Ось що згадує про шопено-лістівську амплітуду піянізму Кіпи професор Валеріян Ревуцький: „Приватно ми зустрічалися чимало разів, але чути його мені довелося лише двічі. Один раз у приміщенні Київської музичної десятирічки, десь на початку 1939 року. Другого разу — в Берліні 1943 року, де несподівано почув його як виконавця творів Ліста. Далі вже було побачення в Торонто, куди він приїхав з театром з Америки в листопаді 1952 року і здійснював музичне оформлення до вистави „Бояриня" Лесі Українки. Останній раз зустрічався з ним на виступі його школи в Ню Йорку. Тоді там грав і його син Альберт".

Деякий час Кіпа викладав у всесвітньо відомій консерваторії Кліндворт-Шарвенко в Берліні. Концертні виступи українського піяніста були помітним явищем. Рецензенти називали його „королем фортепіянної техніки", відзначали своєрідну інтерпретацію творів Бетговена і Шопена.

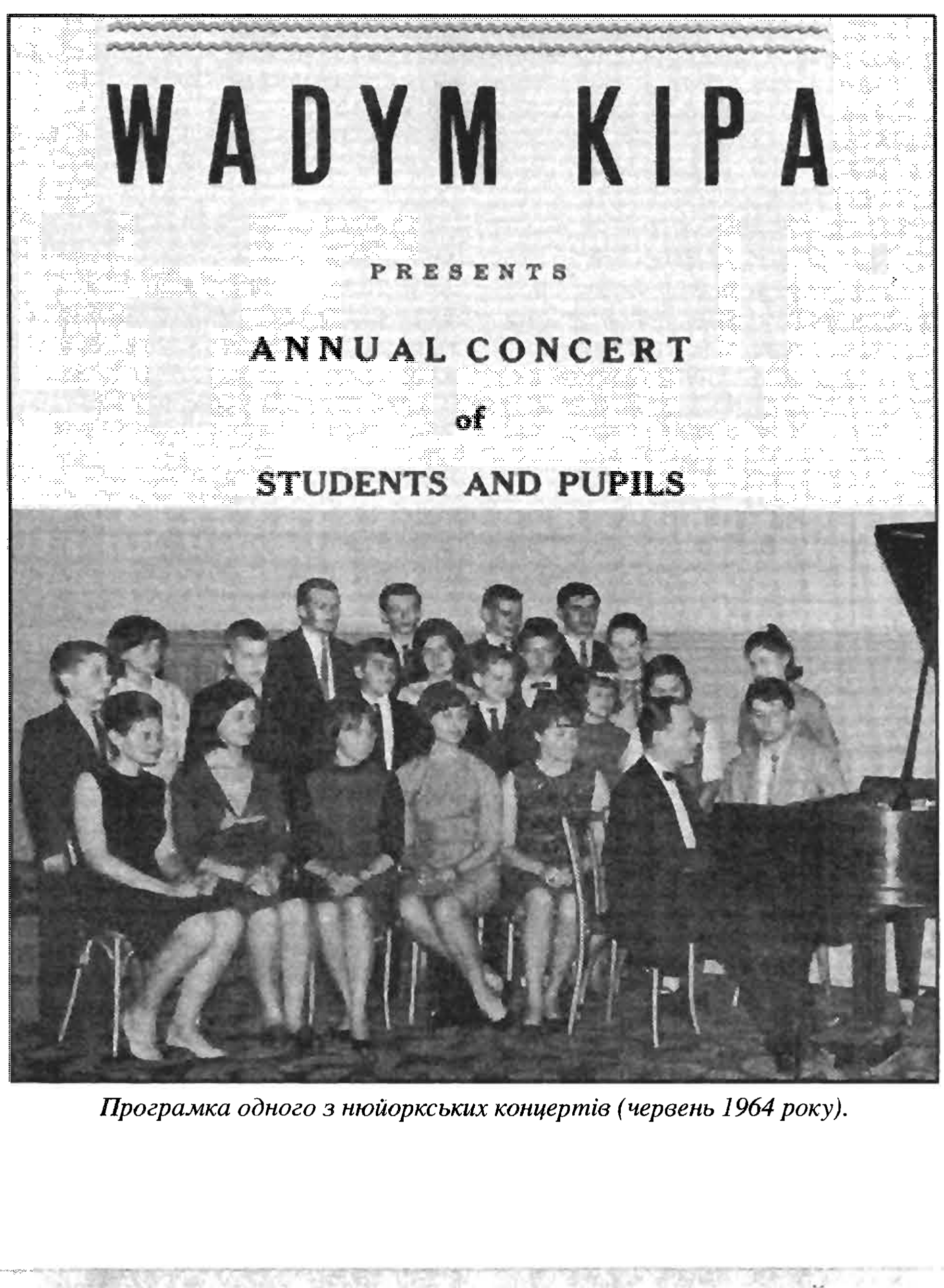
1951 року Кіпа з родиною приїхав до Ню Йорку. Тут розпочався останній період земного життя піяніста, який тривав лише 17 років. Проте й за цей час він зробив багато. З властивою йому цілеспрямованістю творив атмосферу надбуденности своїми концертними виступами у ЗСА і Канаді. Його клясичний репертуар поповнився творами композиторів діяспори. Збудований ним музичний світ привабив багато молоді. Учні Кіпи з Українського Музичного Інституту Америки — чи власної музичної студії, зокрема й рідні діти, Альберт, Ірена, Святослав — згадують його з вдячністю.

Кіпа писав також статті на музичні теми. Він був член-кореспондентом Української Вільної Академії Наук у ЗСА, де організував серію концертів, кошти з яких йшли до фонду допомоги українським вченим в Европі. Хоч педагогічна праця поглинала багато часу, Кіпа знаходив можливість втілювати свої настрої і думки в музичних композиціях.

Крім фортепіянних п'єс, він написав чимало вокальних творів. Том романсів Кіпи, куди ввійшли сольоспіви на вірші Лесі Українки, Андрія Малишка, Вадима Лесича, нещодавно побачив світ у київському видавництві „Музична Україна". Це глибоко символічне повернення в історію української музики забороненого, але не затертого в пам'яті людей, імени В. Кіпи.

Тамара Булат

До уваги учнів і слухачів піяніста Вадима Кіпи: просимо вас відгукнутися і надіслати на подану нижче адресу спогади, інші матеріяли, фотографії, які можуть увійти до книжки, що готується до друку. Prof. Albert Kipa, 3646 Highland St., Allentown, PA 18104 або Dr. Tamara Bulat, 73 Alexander St., Edison, N.J. 08820; tel./fax (732) 549-0615.

Програмка одного з нюйоркських концертів (червень 1964 року).

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Україна — Вірменія — 2:0

У середу, 14 жовтня, відбулися чергові — останні в цьому році — відбіркові змагання за участь у фінальній рунді чемпіонату Европи в 2000 році. Заключні змагання тієї серії, круговою системою, пройдуть в 1999 році, почавшись 27 березня, і закінчаться 10 жовтня цього ж року.

Україна відбуде свою останню зустріч зі збірною Росії 9 жовтня 1999 року. Звітові змагання з репрезентацією Вірменії пройшли на Олімпійському стадіоні в Києві. Протягом першої половини українські футболісти, що грали в швидкому темпі, мали значну перевагу, завдяки якій Скаченко здобув ведення — 1:0. Після перерви, в другій половині вірменські футболісти, при зниженні темпу футболістів господарів, були рівнорядними суперниками, але більших загроз воротареві Шовковському не створили. У свою чергу, напад збірної України обмежувався до блискавичних контратак, одну з яких вдало закінчив Андрій Гусин ґолем, яким остаточно устійнив вислід зустрічі 2:0.

Завдяки цій важливій перемозі збірна України, відбувши в цій серії три змагання, здобула три за порядком перемоги і залишилася до наступної серії лідером 4-ої Европейської групи.

День перед цими змаганнями відбулася зустріч молодших збірних обидвох країн, що беруть участь у відбіркових іграх за вхід до Олімпійської фінальної серії, що проходитиме в Сиднеї, Австралія, у 2000 році. В цій серії збірна України веде в показнику табелі, здобувши досі дві перемоги. Цим разом українські футболісти перемогли погромним вислідом — 8:0.

У складі старшої репрезентації України виступили: О. Шовковський, В. Воробйов, О. Лужний, В. Ващук, Ю. Дмитрулін, О. Головко, В. Микитин, О. Євтушок, В. Єзерський, М. Старостяк, В. Скрипник, Ю. Максимов, Ю. Калитвинцев, В. Косовський, А Гусин, В. Кардаш, Д. Михайленко, С. Попов, С. Ковальов, Р. Максимюк, С. Ребров, А. Шевченко, С. Коновалов, С. Скаченко. Тренер Й. Сабо.

Показник табелі ігор 4-ої групи

	точок	ґолів
1. Україна	— 9:0	7:2
2. Франція	— 7:2	6:3
3. Ісляндія	— 5:4	2:1
4. Вірменія	— 4:4	3:3
5. Росія	— 0:9	4:7
6. Андора	— 0:9	1:7

Веслувальниці з України — чемпіонки Европи

Щойно закінчилися в Норчепінґу, Швеція, змагання у веслуванні за чемпіонат юначок Европи, в яких учасницями були теж українки. Згідно з вислідами, четвірка на байдарці — Ірина Шарадовська і Адріяна Одноріг (вихованки тренерів В. Примак та Г. Карбівник), І. Осипенко з Києва та Н. Івасенко з Умані стали чемпіонками Европи на 500-метровій доріжці. В конкуренції байдарок-двійок львів'янки зайняли почесне четверте місце.

Відбувся турнір юних фігуристів „Український сувенір"

Наприкінці вересня в Києві на місцевій льодовій арені „Крижинка" пройшов черговий міжнародний турнір юних фігуристів, в якому взяли участь репрезентанти 20-ти країн. Як зазначують спортові репортери, звітові змагання пройшли успішно, за що організатори дістали признання від тренерів і фахівців, які приїхали з різних країн світу. Віцепрезидент Федерації цього спорту України Альфред Коритек, між іншим, сказав спортовим журналістам: „Юнацькі турніри — завжди надзвичайно цікаві, адже ж це — оглядини найближчих резервів цього спорту... Радісно було спостерігати зрослу майстерність наших хлопців, а ще мені сподобалися програми українських одиначок— Галини Маняченко й Ганни Нещерет (росте зміна Оксані Баюл! — зам. О. Т.). У спортових танцях — чудова програма в Юлії Обертас і Дмитра Паламарчука, але їм покищо бракує стабільности. Не додає тільки оптимізму факт, що під сучасну пору в Україні київська „Крижинка" — єдина в Україні сучасна льодова арена".

А ось як підсумував рівень цього турніру канадський тренер Пол Мартіні: „Я не очікував, що нам доведеться позмагатися в таких гарних умовах, адже ж американці не приїхали до Києва, оскільки побоювалися побутового безладдя. Я був уражений чудовим льодом, зручністю розташування ковзанки від готелю і найголовніше — красою Києва. Обов'язково привезу своїх вихованців на 'Український сувенір' в наступному році".

Висліди змагань

Чоловіки: 1. А. Кіфоренко (Україна), 2. О. Василевський (Росія), 3. О. Смоквін (Україна), 4. Ф. Андреєв (Канада), 5. С. Тимченко (Росія), 6. Х. Йік (Канада). Жінки: 1. В. Волкова (Росія), 2. Г. Маняченко, 3. Г. Нещерет (обидві з України), 4. К. Обласова (Росія), 5. Є. Головатенко (Естонія), 6. Ю. Вакамацу (Японія). Спортові пари: 1. Ю. Обертас - Д. Паламарчук (Україна), 2. О. Богоспаєва - О. Пономаренко (Росія), 3. А. Савченко - С. Морозов (Україна), 4. Е. Делі - Г. Мур (Канада), 5. В. Шляхова - Г. Петровський (Росія), 6. Д. О'Райлі – Д. Меленкемп (Канада), 7. І. Шабанова - А. Князев (Узбекістан). Спортові танці: 1. К. Кабаладзе – О. Войко (Україна), 2. Ю. Головіна - Д. Єгоров (Росія), 3. О. Кудим – А. Терещенко (Україна), 4. Б. Кей - Р. Смит (Канада), 5. К. Мадей – Д. Мацюк (Україна), 6. О. Гончаренко - С. Новицький (Росія).

Шахові баталії в Елісті, Калмикія

Коли пишемо ці рядки, на шаховій Олімпіяді в Елісті, Калмикія, пройшло вже 9 рунд змагань в обидвох групах — жіночій і чоловічій. У жіночій групі безконкуренційно ведуть китайські шахістки, що досі мають на своєму рахунку 22.0 точки. За ними крокують шахістки Грузії (19.0). Шахістки України покищо займають 4-те місце (17.5 точок) після 1-ї збірної Росії (18.0). Дальші місця займають шахістки Румунії, Греції (17.5), Голяндії, Югославії (17.0), Німеччини, Мадярщини і Молдови по 16.5 точок в першій одинадцятці. У групі чоловіків ввесь час ведуть шахісти ЗСА, що після 9-ої рунди мали на своєму конті 24.5 точки За ними крокують 1-ша і 2-га збірні Росії, що досі набрали 24.0 точки. Шахісти України з 23.0 точками займають 4-те місце, по 22.5 точок мають на своїх контах шахісти Болгарії, Німеччини, Франції, Вірменії, Англії, Румунії і Мадярщини, це в першій десятці з понад сотні репрезентацій різних країн світу. У складі збірної України чудово зарепрезентував Україну юний Руслан Пономарьов, який здобув кілька важливих перемог, кілька ремісував і жодних змагань в цьому турнірі не програв. Це надзвичайний успіх юного українського шахіста, що саме на цьому турнірі 10 жовтня святкував день народження — йому сповнилося 15 років. Цим великим успіхом Руслана особливо радіє Провід УСЦАК і ті приятелі спорту в Україні, що в минулих роках вагомо підтримали фінансово його участь у великому міжнародному турнірі.

СК СУМ „Крилаті" Йонкерс —„Вададлі" СК — 4:2
СК СУМ „Крилаті" Йонкерс — Мистік" СК — 0:1

У двох перших змаганнях за чемпіонат І-ої дивізії „Істерн Дистрикт Сакер Ліг" футболісти „Крилатих" здобули 3 точки. У першій зустрічі нового сезону наша дружина впевнено перемогла клюб „Вададлі", з відносно високим вислідом — 4:2. У чергових змаганнях на виїзді „Крилаті" мали легку перевагу в грі, але наші снайпери не змогли втілити цю перевагу в перемогу, тобто здобути можливі ґолі. Суперники в свою чергу в більшості проводили швидкі контратаки, одну з яких закінчили ґолем, який і став для них переможним у цій зустрічі. Після цих двох змагань „Крилаті", покищо, займають в показнику табелі ігор 2-ге місце з 3-ма точками, після „Оссінґ Портуґіз", що мають на своєму рахунку 6 точок.

КЛК провів тенісові змагання і товариську зустріч

19 і 20 вересня цього року на Союзівці відбулися традиційні внутрішньо-клюбові осінні тенісові змагання Карпатського Лещатарського Клюбу і товариська зустріч членів та їхніх гостей. Такі зустрічі і змагання відбуваються майже щороку, відколи існує Союзівка. У зв'язку з тим, що члени КЛК не мають місця осідку, ця зустріч дає їм змогу підтримувати і зміцнювати дружні зв'язки.

На загальних зборах клюбу Управа звітувала про свою діяльність, після чого її було переобрано у тому самому складі на наступний рік. Головою КЛК залишився Юрій Попель.

Під час зборів обговорено також пляни щодо відзначення 75-ліття існування КЛК, котре припадає на 1999 рік. Цей клюб бере свій початок у Львові, де в 1924 році його заснували піонери українського лещатарства. Клюб гуртував також спортовців інших видів спорту, таких як легка атлетика, плавання, різні спортові ігри тощо. Він проіснував до вересня 1939 року, коли совєтські займанці зліквідували в західній Україні все організоване українське життя. Пізніше його діяльність відновлювалася кілька років: у Львові за німецької окупації, в Німеччині в Альпах, і нарешті в Америці, в Ню Йорку. Відразу по проголошенні самостійности України існування цього клюбу відновлено у Львові, у великій мірі завдяки збереженню тяглости і традицій КЛК в діяспорі.

Відзначування 75-річчя клюбу заплянувано спільно з КЛК у Львові. Першою імпрезою ювілею будуть лещатарські змагання у Славську в середині лютого 1999 року. Туди буде зорганізована спеціяльна екскурсія змаґунів КЛК, учасників та гостей з Ню Йорку. 6 березня відбудуться лещатарські змагання в Америці, у Віндгем, Н. Й., де вже кілька років має місце подібна імпреза. У вересні 1999 року плянується ювілейна зустріч КЛК на Союзівці, й це буде завершенням святкування ювілею.

Цьогорічна зустріч пройшла дуже успішно. Чудова природа, погода та устакування на Союзівці дали змогу провести традиційний тенісовий турнір за мандрівну чашу д-ра Ярослава Рожанковського, котру здобув Стефан Сосяк, перемігши Юрія Грабця вислідом 6:3, 6:2. Найцікавішою грою турніру були півфінальні змагання між Олегом Запутовичем та Стефаном Сосяком. Турніром проводив інж. Роман Ракочий.

Бенкетом та забавою з танцями до пізньої ночі завершено цю товариську зустріч.

Роман Гавриляк

КОНҐРЕСОВА СЕСІЯ СПОРТОВОЇ КОМІСІЇ СКУ
7-ий КОНҐРЕС СКУ
Торонто — Канада

The Westin Harbour Castle Hotel
One Harbour Square
(Bay and Queen's Quay)
Room: Pier #9

п'ятниця 4 грудня 1998р., год. 3:00 — 5:00

1. Підготовка України до Сидней 2000 і роля діяспори.
2. Підготовка України до Салт Лейк Сити 2002 і роля діяспори.
3. Всесвітні ігри української молоді „УКРАЇНІЯДА" 1999 — Львів.
4. Ігри української молоді 2000 у Філядельфії.
5. Видання книжки „Історія українського спорту".
6. Збереження українських спортових клюбів у діяспорі.
7. Вибір Голови Комісії Спорту.
8. Різне.

За дальшими інформаціями прошу звертатися до канцелярії СКУ

тел.: (416) 762-1108, факс (416) 762-8081 або до В. Соколика тел.: (416) 536-6679, факс (416) 536-0592.

**Вестерн Юніон,
найшвидший
спосіб висилати
гроші в Україну
та по цілому світі!**

Вестерн Юніон має:
- **48,000 пунктів по цілому світі**
- **понад 24,000 в ЗСА**
- **понад 200 в Україні**

Ukrainian Orthodox FCU	Dnipro Co.	Dnipro Co.	Polarus	Ukrainian Orthodox FCU
215 Second Ave.	688 Sanford Ave.	565 Clifton Ave.	389 W. Road 59	35 Main Street
New York	Newark	Clifton	Spring Valley	South Boundbrook
NY 10003	NJ 07106	NJ 07011	NY 10977	NJ 08880
Tel. 212-533-2980	Tel. 973-373-8783	Tel. 973-916-1543	Tel. 914-426-7375	Tel. 732-469-9085

За дальшими інформаціями англійською мовою телефонуйте:

1-800-325-6000

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

The fastest way to send money worldwide.™

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road 914-626-5641 Kerhonkson, New York 12446 FAX 914-626-4638

***Приїжджайте до нас
на традиційний обід з нагоди***

ДНЯ ПОДЯКИ

***четвер 28 листопада 1998 р.
1:00 по пол.***

* *Зупа і широкий вибір салат*
* *Індик з гарніром*
* *Стіл з солодким*
* *Кава і чай*

На спеціяльне замовлення цілий індик для родини — додаткових 25 дол.
Просимо зробити замовлення заздалегідь

Оплата на Святочний обід	20.00 дол.
Для дітей до 12 років	10.00 дол.

Обід на День Подяки з нічлігом:

Звичайні кімнати	$80.00 за особу	$150.00 за дві особи
Люксусові кімнати	$95.00 за особу	$175.00 за дві особи

Харчування для дітей 13-17 років $40.00 за дитину
харчування для дітей до 12 років безплатно

Нічліг включає традиційний обід, вечерю (стейк) **о год. 7-ій веч.**, сніданок в п'ятницю, податки і чайові.

Протягом останніх тридцяти років доктор медицини

ЯРОСЛАВ К. ТУРКАЛО (США)

готує до видання

КУРС ОПЕРАТИВНОЇ ХІРУРГІЇ

підручник хірургії українською та англійською мовами, призначений для студентів, лікарів та хірургів, в якому будуть висвітлені історія хірургії, повний курс теорії і атлас хірургічної техніки.

Праця складатиметься із 100 розділів, обсяг якої становитиме біля 5,000 сторінок або 10 томів. Це буде перший вклад до української наукової медичної літератури з галузі хірургії.

Міністерство Охорони Здоров'я в Києві не готове допомогти. 50-мільйонова Україна не має підручника хірургії державною мовою.

Автор шукає людей доброї волі і відданих своїй батьківщині людей для фінансової підтримки. Прізвища всіх, хто братиме участь у виданні, будуть подані в цій праці із висловленням щирої подяки. У 2000-му році автор подарує працю незалежній Україні.

**Yaroslav K. Turkalo, MD University Towers
100 York Street, New Haven, CT 06511 U.S.A.**

71-ий відділ Союзу Українок Америки

запрошує Вас на

ТРАДИЦІЙНУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

**в суботу, 7-го листопада 1998
год. 9-та вечора**

**в Українському
Народному Домі
90-96 Fleet St.
Jersey City, N. J.**

*Смачний буфет і виграші!
Танці при звуках
оркестри "Темпо"!*

Вступ: $10.00

Пакунки та доляри в Україну

$ 0.69 lb*

$ 1.95 lb*

79 c LB при пересилці через UPS

* Окрема доплата за доставу кожного пакунка

Ліцензійована пересилка долярів.

Достава американської готівки
в руки отримувача

(973) 763-8778

ROXOLANA 1 (888) 725 8665

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

з а п р о ш у є

членів й українське громадянство на Д О П О В І Д Ь

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК: ІСТОРИЧНІ ТРАДИЦІЇ І СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ

яку виголосить **ОЛЕКСАНДЕР КОНОВЕЦЬ**

професор, доктор історичних наук, професор завідуючий відділом історії національної культури Інституту українознавства Київського Університету ім. Т. Шевченка, голова Комісії історії науки і техніки НТШ у Києві

що відбудеться:

у суботу, 31 жовтня 1998 р. о год. 5-ій

в домі НТШ при 63 Четверта авеню між 9 і 10 вулицями в Ню Йорку

УПРАВА НТШ

ЮРИДИЧНА ФІРМА АМЕРИКАНСЬКОГО АДВОКАТА

Євгенії Вячеславівни ОРДИНСЬКОЇ

Ми розмовляємо: англійською, українською і російською мовами

- Усі різновиди іміграційних справ у всіх штатах США:
  робочі візи *H i L*
  оформлення *Green Card:*
  - за робочим гарантом
  - за management з L-1 візи
  - за категорією extraordinary
  - за державним інтересом США
  - апеляції
- Автомобільні аварії та нещасні випадки
- Інші справи

Юридичні офіси в: **Балтиморі, Пайксвілі, Роквілі, Півн. Вірджинії**

Головний офіс: 900 Reisterstown Rd., Baltimore, MD 21208

Tel.: (410) 415-6707, (301) 470-3154 • Факс: (410) 415-6708

Для інших штатів: 1-800-997-8774

ЕКЗЕКУТИВА ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО КОМІТЕТУ

повідомляє, що

17-ті ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЗУАДК-у

відбудуться

в суботу, 14 листопада 1998 р.

в приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру
700 Cedar Road, Jenkintown, PA
з таким порядком нарад:

1. Відкриття
2. Прийняття порядку нарад
3. Затвердження Комісій: Верифікаційної, Статутової, Номінаційної і Резолюційної
4. Відчитання і затвердження протоколу з останніх Загальних Зборів
5. Звіт Верифікаційної Комісії
6. Зміна статуту згідно залучених пропонованих пропозицій Статутової Комісії
7. Вибір Президії, голови, заступника і двох секретарів
8. Звіти Екзекутиви, референта Бразилії і Контрольної Комісії
9. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі
10. Прийняття прелімінара бюджету
11. Звіт Номінаційної Комісії і вибір Ради Директорів ЗУАДК-у
12. Звіт Резолюційної Комісії
13. Запитання і внески
14. Закриття Загальних Зборів

Реєстрація почнеться о год. 9-ій ранку

Початок Загальних Зборів о год. 10:30 ранку

Згідно зі Статутом ЗУАДК-у, стаття шоста, параграф 16-ий „Право на одногс делегата на Загальні Збори" прислуговує „якщо згадана організація чи установа має заплачені членські вкладки до кінця 1998 р. включно; якщо ні, то тратить право голосу".

Організації-установи, які вплатили в біжучій каденції на цілі ЗУАДК-у бодай 500 дол., можуть делегувати трьох представників на Загальні Збори.

За Екзекутиву ЗУАДК-у:

д-р ЛАРИСА КИЙ, голова **д-р НАТАЛІЯ ПАЗУНЯК**, секретар

ЗАПРОШУЄМО В ЧАРІВНІ СВІТИ

НАЙКРАЩІ СУЧАСНІ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ

ЗНАМЕНИТУ СЕРІЮ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ ЗАПОЧАТКУВАЛО ЛЬВІВСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО „АРТ-МЕДІЯ" І ЛОНДОНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО ДОРЛІНГ-КІНДЕРСЛІ. ВАРТО ОДИН РАЗ ПОДИВИТИСЬ, ТРОХИ ЗДИВУВАТИСЬ, ЩОБ БАГАТО ДІЗНАТИСЬ І СТАТИ СПРАВЖНІМ ШАНУВАЛЬНИКОМ ЦИХ ВИДАНЬ. ВЖЕ ВИЙШЛИ ДРУКОМ ПЕРШІ ЧОТИРИ ТОМИ: АВТОМОБІЛІ, СОБАКИ, ССАВЦІ ТА ПОРОДИ І МІНЕРАЛИ. В КОЖНІЙ КНИЖЦІ 64 ПРЕКРАСНО ІЛЮСТРОВАНИХ СТОРІНОК ТА ЦІКАВОГО ТЕКСТУ, ДІТИ МАЮТЬ ЗМОГУ ПРОЧИТАТИ ТЕРМІНОЛОГІЮ ЯКУ ТЕПЕР ЗНАЛИ ТІЛЬКИ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ. ЦІНА ТІЛЬКИ ПО $17 ЗА ТОМ, АБО $65 ЗА КОМПЛЕКТ.

ЗАМОВЛЕННЯ ВИСИЛАТИ З ЧЕКОМ АБО ГРОШЕВИМ ПЕРЕКАЗОМ ВИПИСАНОГО НА „UKIBOOKS". ПРОШУ ДОДАТИ $5.75 ЗА ПЕРЕСИЛКУ 1-2 КНИЖОК, АБО $8.00 ЗА КОМПЛЕТ. ЗАМОВЛЕННЯ ЗРОБЛЕНІ ДО 20-ГО ЛИСТОПАДА БУДУТЬ ДОСТАВЛЕНІ НЕ ПІЗНІШЕ 20-ГО ГРУДНЯ. ФІРМА ЮКІБООКС – ЕКСЛЮСИВНИЙ ДИСТРИБ'ЮТОР НА ПІВНІЧНУ АМЕРИКУ.
ДЯКУЄМО!

ЮКІBOOKS

ДИВЛЮСЬ • ДИВУЮСЬ • ДІЗНАЮСЬ

ЮКІBOOKS
2015 RICHARD RD.
WILLOW GROVE,PA 19090

МИ ТЕПЕР НА ІНТЕРНЕТІ: www.infoukes.com/commercial/ukibooks

В КІНЦІ НОМЕРА

Наприкінці жовтня головним персонажем Америки і Канади стає, безумовно, гарбуз, без якого не буває тут веселого свята Галовіна. Особливо подобається дітям гарбуз, який серед ночі світить страшними очима.

ГАРБУЗИ і в Україні вродили...

Не знаю, як поширюються у світі різні порубоцькі витівки і жарти, але отой гарбуз-страхолюд таки в Україні народився, бо за добрих часів парубки саме такими гарбузами із запеленою всердині свічкою лякали полохливих дівчат і молодиць. А втім дівчата й молодиці тільки удавали, що лякаються, бо як іншаке прилучитися до парубоцькго жарту?

Цього року гарбузи й кавуни в Україні вродили нівроку. У цьому можна пересвідчитися зі свтлини, яку зробив біля Чигирина Олександер Костирко, телеоператор державного телебачення. Маємо надію бачити пана Олександра серед наших постійних авторів з цікавими світлинами і водночас вміщуємо ще дві — вже не гарбузи, а про помідори. Чигтринські, понад Дніпром вирощені помідори — особливо соковиті, і до картоплі, о до чарки підходящі.

Левко Хмельковський

СЕРЕД ФАНТАЗІЙ ГАЛОВІНУ

Серед найбільших осінніх свят Америки є Галовін і День подяки.

Щоб українському читачеві уявити, як святкується Галовін,можна згадати дух язичницького дня Івана Купала. З його квітнучими опівночі папоротями, лихими відьмами і бешкетниками-чортами, із вогнями, що палають у чорному нічному небі. Плюс додати до цього різдвяні колядки, коли деякі діталахи не минають зі своїми простенькими пісеньками жодних дверей. А старші колядники ідуть прямо туди, де добре вітають.

Проте американський Галовін не відзначається таким романтичним духом, як наші слов'янські свята. І не дивно, бо романтизм навіть початків Америки був дещо практичним романтизмом людей, які знають, чого вони шукають на необжитих просторах вільного материка. А саме — достатків, золота, кращого життя (хоча свободи релігії теж).

Тим часом романтизм слов'янина серед синього неба і золотих полів, мені здається, був завжди пошуком чогось у самому собі, пониженням матеріяльних цінностей перед духовними...

І для дітляхів, і для дорослих Галовін — перш за все забава. Свято відбувається в останні вихідні дні жовтня, але вже за місяць перед тим телеканали „крутять" жахливі фільми, всі крамниці широко реклямують підготовку до Галовіну в надії продати побільше страхітливих масок та інших спеціяльних речей до цього дня.

Люди накуповують для дітей цукерок (як в Україні на новорічні свята).

Напередодні Галовіну двори перед будинками не раз вражають вигадками: декораціями, страшними або навіть милими фантазіями, іноді це виглядає як декорації для цілих театрів. У розквіт палаючих барв жовтня вплітаються оранжеві тони численних гарбузів, а також казкові сюжети: на чиєсь дерево залізла дебела, в людський зріст, відьма з віником. На зеленій стриженій траві стоїть череп і світиться вночі. Величезне біле павутиння заплелося в гілля дерев, де-не-де в ньому видніється чорне побуччя. Погойдуються опудала, висять привиди, вигинають спини чорні коти (люди свого часу вірили, що на чорних котів перетворено людей, які колись щось диявольська недобре вчинили). Кругом регочуть палаючими ротами гарбузи.

А діти підходять до дверей не з піснями-відголосками давньої культури (Америка — країна молода), а з словами „Тріт ор трик", що означає — дарунок або шкода. Шкодою може бути камінь, що полетить у вікно того, хто не дав дарунка, або ще щось. Такий собі, знаєте, „невинний жарт".

Обережні люди в цей вечір обирають за краще лишитися вдома, бо хто зна, що іще може видатися жартом наповненій зброєю і наркотимаки Америці. До того ж, якщо є бажання віддати данину традиції — досить включити телевізор: і почнуть закочувати очі зелені і синюваті вампіри, кричати, як недорізані, мерці, зблискуватимуть ножі й сокири, ріками ллятиметься кров, на яку кіностудія фарби не жаліє.

Щось жахаюче-ориґінальне намагаються видати і в різних нічних закладах для тих, хто не побоявся пуститися в мандри цієї ночі.

Так що більшість галовінських забав носять диявольський, страхаючих характер. Але саме свято Галовін виросло колись із релігійних коренів. Правда, не в ЗСА, а в Шотляндії. Сама назва його означає Святий вечір і утворена зі слів Голлі (святий) та Івнінґ (вечір). Наступає Галовін якраз у переддень християнського дня всіх святих, що припадає на 1 листопада.

В цей день люди колись палили великі вогнища, боючись, що згасаюче осіннє сонце не повернеться до них весною. Хай, мовляв, сонце думає, що в людей і далі тепло від свого власного світла, і тому не вагається повертатись. Також вогнищами люди намагалися відлякати злих духів.

Існує ще історія з померлим жахливим піратом Джеком-О-Лантерном. Намагаючись відлякати його страшний дух, люди вирізали з каперсів подобу обличчя Джека і всередину ставили свічку. Той витвір так і називався джеком-о-лантерном.

Америка обрала для цього мети гарбузи — на них зручніше вирізати, бо вони більші. За гарбузами-обличчями лишилася назва їх попередників — джек-о-лантерн.

Нині релігійного змісту в цьому святі не лишилося зовсім. Лише американський „фан" — забава.

Але особливою розвагою Галовін є для дітей. В школах проводяться маскаради, на які діти приходять в жахливих, іноді створених мамами, а в більшості купованих костюмах і масках. На концертах вони виконують пісеньки і читають римовані віршики про Галовін, яких складено безліч.

Будинок привидів

На горі під містечком
Угніздившись між шепоту сосен,
Стояв старий-старий будинок,
облюбований привидами.
Його веранда геть обвалилася,
Двір заріс плющами.
Це саме те, що полюбляє дух.

В кутках було повно павуття,
Віконниці геть обламались,
Горище заповнили кажани,
А всі двері було пофарбовано в чорне.
Коли їх відчиняти, вони страшенно скриплять,
Закриваючись, різко бабахкають.
Це те місце, де дух любить гуляти.

Ці пісеньки насправді яскраво і колоритно передають дух свята. І немає сумніву, що Галовін діти дуже люблять. Дитинство тягнеться до казки, у якій воно відчуває приховану батьками тяжку правду життя. Всі діти дуже полюбляють жахливі розповіді, в яких існують мільйони нереальних істот. Незіпсовані буттям і мудрі в своїй наївності діти могли б спілкуватися з будь-ким і не нав'язувати йому свого бачення світу. Хоча, чим більше вони дорослішають в модерному світі, який не дуже завдає собі турботи дбати про глибину культури особистості і суспільства, тим більш практичним стає їх погляд на казку.

Саме такий характер і має зараз Галовін — забава, над якою не треба задумуватись (бо однак нічого глибокого не витягнеш). І як кажуть, чим страшніше, тим модніше.

А всякі страхітливі образи — з літератури, фольклору та інших джерел стають знайомими і „свійськими" ще з дитинства — почасти, завдяки цьому святові. Тому їх пізніше не дуже лякають різні фільми жахів, і голівудські режисери зі шкури пнуться аби видумати щось ще бридкіше, ніж досі, для нового сезону.

У галовінський вечір вулицями ходять багато дітей у цікавих костюмах: можна побачити кого завгодно: зеленохвостих русалок, принцес, попелюшок поруч зі скелетами, монстрами і вампірами.

Господар, що відкриває двері маленьким гостям, теж повинен мати на собі костюм. Мама однієї багатодітної американської сім'ї одягла всіх своїх нащадків в костюми плямистих долматських цуценят, і сама теж одяглася подібно. То було дуже ориґінально на фоні улюбленого і дітлахами і дорослими діснеєвського фільму „100 і одне далматське цуценя". В іншій хаті родина вдяглася в костюми корів, а ще десь — черепашок... Простір для фантазії необмежений.

В Ню Йорку завершує Галовін великий маскарад. Останнім часом це свято стає все більше розвагою для дорослих — їх так багато прогулюється у найвигадливіших костюмах освітленими вулицями міста. А в театрах на Бродвеї цієї ночі йдуть відповідні вистави — щось нове, а головне жажливе, ще страшніше, ніж життя...

Тамара Ганенко,
Василь Цибора

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАУРІС ЗАТОНСЬКИЙ, член УНС Відд. 206, Т-ва „Запорозька Січ" в Вунсакет, R.I., помер 23-го листопада 1997 р. на 73-му році життя. Нар. 16-го жовтня 1924 року в Вунсакет, R.I. Членом УНС став в 1942 році. Залишив у смутку дружину Ірину, сина Дейвида, брата Тараса, 2-х сестер Марію Мауріс і Стеллу Белло. Похорон відбувся 26-го листопада на цвинтарі св. Чарля в Блекстоні, MA.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

АННА ВАЛЕНТІ член УНС Відд. 168 в Перт Амбой, Н. Дж., померла 29-го листопада 1997 р. на 83-му році життя. Нар. 13-го грудня 1913 р. в Перт Амбой, Н. Дж. Членом УНС стала в 1967 р. Залишила у смутку брата Франка Наребня. Похорон відбувся 1-го грудня 1997р. на цвинтарі св. Вервички у Вудбридж, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Бабин, секр.

ЮРІЙ ТЕРЛЕЦЬКИЙ член УНС Відд. 137 Т-ва ім. Богдана Хмельницького у Західньому Істоні, Па. Помер 24-го листопада 1997 р. на 75-му році життя. Нар. 22-го лютого 1922 р. в Істоні, Па. Членом УНС став в 1966 р. Залишив у смутку дружину Евгенію Терлецьку і сина Йосифа. Похорон відбувся 29-го листопада на українському католицькому цвинтарі св. Духа у Вагнерсвілл, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

секретар

ОКСАНА САВКІВ член УНС Відд. 174 Т-ва „Ватра" в Дітройті. Померла 7-го жовтня 1997 р. на 73-му році життя. Нар. в 1924 р. в Україні. Членом УНС стала в 1963 р. Залишила у смутку мужа Володимира, сина Марка. Похорон відбувся на цвинтарі Веніс, на Фльориді.

Вічна Їй Пам'ять!

Віра Кривий, секр.

ВАСИЛЬ КУЗЬМИН член УНС Відд. 174 Т-ва „Ватра". Помер 25-го вересня 1997 р. на 81-му році життя. Нар. в 1916 р. в Україні. Членом УНС став в 1973 р. Залишив у смутку двох дітей: сина і дочку. Похорон відбувся на цвинтарі Маунт Олівет в Дітройті.

Вічна Йому Пам'ять!

Віра Кривий, секр.

ЯРОСЛАВ-СЕЛВАТОРЕ ҐОСЬ член УНС Відд. 192 Т-ва „Запорозька Січ" в Геркімер, Н.Й. Помер 22-го листопада 1997 р. на 76-му році життя. Нар. в 1921 р. в Геркімер, Н.Й. Членом УНС став в 1978 р. Залишив у смутку дружину Ірину, дві дочки і одного сина, сестру Ґеню та чотири внуки, ближчу та дальшу родину тут в США і в Україні. Похорон відбувся 25-го листопада 1997 р. на цвинтарі Кальварія в Геркімер, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Яр. Сенишин, секр.

ВАСИЛЬ ПІЦИК член УНС Відд. 173 Т-ва св. Володимира у Вілмінгтоні, Дел. Помер 21-го листопада на 89-му році життя. Нар. в 1909 р. в с. Заланів, Рогатин, Україна. Членом УНС став в 1964 р. Залишив у смутку дружину Евгенію і сестру Розалію Кохман. Похорон відбувся 24-го листопада на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

секретар

ЙОСИФА ОСАДЦА член УНС Відд. 465 Т-ва ім. І. Франка в Ляшіні. Померла 27-го липня 1997 р. на 78-му році життя. Нар. в 1919 р. в селі Твердиня, пов. Горохів на Волині, Україна. Членом УНС стала в 1963 р. Залишила в смутку дочку Мирославу з чоловіком і дітьми, сина Богдана з двома синами, ближчу і дальшу родину в Канаді і в Україні. Похорон відбувся 30-го липня 1997 р. на кат. цвинтарі в Ляшіні.

Вічна Їй Пам'ять!

Т. Мороз, секр.

АНТОНІЙ ГОДЖАК член УНС Відд. 113. Помер 6-го жовтня 1997 р. на 78-му році життя. Нар. в 1918 р. в Деррі, Па. Членом УНС став 31-го жовтня 1959 р. Залишив у смутку дружину Віржінію Годжак. Похорон відбувся на Об'єднаному Цвинтарі в Латробе, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ БІЛИНСЬКИЙ член УНС Відд. 168 Т-ва св. Василія в Перт Амбой, Н. Дж. Помер 15-го вересня 1997 р. на 71-му році життя. Нар. в Перт Амбой, Н. Дж. Членом УНС став в 1944 р. Залишив у смутку 2-ох братів і 2-ох сестер. Похорон відбувся 17-го вересня 1997 р. на українському цвинтарі у Вудбридж, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Бабин, секр

ОЛІМПІЯ ГАЙДУЧОК член УНС Відд. 397 Т-ва св. Ольги у Філядельфії, Па. Померла 28-го травня 1997 р. на 83-му році життя. Нар. в 1915 р. в с. Пуків, Рогатин, Україна. Членом УНС стала в 1950 р. Залишила в смутку сина Бориса з родиною і двох дочок: Марію Колибабюк з мужем д-ром Ярославом і Арету Менов з родиною. Похорон відбувся в суботу 31-го травня 1997 р. на цвинтарі св. Марії в Факс Чейсі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ГАЛИНА ЛУКАШЧАК член УНС Відд. 13 Т-ва св. Миколая у Вотервліті, Н.Й. Померла 17-го листопада 1997 р. на 74-му році життя. Нар. в 1923 р. в Одесі, Україна. Членом УНС стала в 1959 р. Залишила в смутку двох синів Петра, Павла і двох доньок Єлену, Санди і четверо внуків. Похорон відбувся 21-го листопада на цвинтарі св. Миколая в Трой, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Павло Шевчук, секр.

АННА ДЯКУН з дому ІЛЕЧКО член УНС Відд. 360 Т-ва Пласт в Баффало, Н.Й. Померла 7-го листопада 1997 р. на 94-му році життя. Нар. в 1903 р. в селі Загір'я, Калушський р-н, Івано-Франківська обл. Членом УНС стала в 1968 р. Залишила в смутку синів Андрія, Миколая і дочку Емілію Дякун Паоліні, 18 внуків і 23 правнуків. Похорон відбувся 10-го листопада 1997 р. на цвинтарі Маунт Олівет в Тонаванда, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Осип Гаврилюк, секр.

ВАСИЛЬ СТРИГАНИН член УНС Відд. 283 Т-ва „Запорозька Січ" в Аубурні, Н.Й. Помер 7-го вересня 1997 р. на 75-му році життя. Нар. в 1922 р. в селі Покрівці в Україні. Членом УНС став в 1959 р. Залишив у смутку дружину Оксану, сина Левка з дружиною Бані, внуків Семена, Сару, Ярему, Йосифа та ближчу і дальшу родину в Канаді і на Україні. Похорон відбувся 10-го вересня 1997 р. на цвинтарі Рівер Сайд в Рочестері, Н.Й.

Г. Гавришків, секр.

ВОЛОДИМИР ДеБАЙЛО член УНС Відд. 327 Т-ва Івана Франка в Плейнфілд, Н. Дж. Помер 8 листопада 1997 р. на 89-му році життя. Нар. 15-го серпня 1908 р. в Радехові, Україна. Залишив у смутку дружину Цицилію Юрків ДеБайло, дочку Тирсу Павляк з мужем Іваном, сина Ярему Купчинського з дочкою Мелянією і 3 правнуків та дальшу родину в діяспорі і в Україні. Похорон відбувся 12-го листопада 1997 р. на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Лонишин, секр.

ВОЛОДИМИР ГОСПОДАРЕК член УНС Відд. 200 Т-ва „Вільна Україна" в Озон Парку, Н.Й. Помер 11-го листопада 1997 р. на 78-му році життя. Нар. 7-го серпня 1919 р. в Квінсі, Н.Й. Членом УНС став в 1946 р. Залишив у смутку дружину Анну.

Вічна Йому Пам'ять!

Сектретар

ВАСИЛЬ ГОЛОВЧАК, член УНС Відд. 362 Т-ва „Просвіта" в Брістолі, Па. Помер 18-го жовтня 1997р. на 77-му році життя. Нар. в 1920 р. в Україні, пов. Старий Самбір. Членом УНС став в 1976 р. Залишив у смутку дружину Розалію, сина Осипа, трьох внуків і одного правнука та ближчу і дальшу родину в ЗСА й Україні. Похорон відбувся 22-го жовтня 1997 р. на цвинтарі св. Марії у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Ф. Петрик, Секр.

АНАСТАСІЯ ДІДЕНКО член УНС Відд. 245 Т-ва „Запорозька Січ" в Трентоні, Н. Дж. Померла 3-го листопада на 84-му році життя. Нар. в 1913 р. в Україні. Членом УНС стала в 1965 р. Залишила у смутку донечку з мужем і внуками. Похорон відбувся на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Мартиненко, секр.

ЮРІЙ ЛИМИЧ член УНС Відд. 288 Т-ва св. Димитрія в Бетлегем, Па. Помер 26-го жовтня 1997 р. н 81-му році життя. Нар. 19-го березня 1916 р. в Тобиганна, Па. Членом УНС став 30-го липня 1939 р. Залишив у смутку сина Луїса. Похорон відбувся на цвинтарі св. Йосифа в Геллертавні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЕВА ФЕДДОК член УНС Відд. 266 Т-ва св. Володимира в Джерзі Сити, Н. Дж. Померла 12-го листопада 1997 р. на 71-му році життя. Нар. 19-го листопада 1925 р. в Джерзі Сити, Н.Дж. Членом УНС стала в 1942 р. Залишила в смутку чоловіка Алберта Феддока. Похована на Седар Лоун цвинтарі в Кліфтоні, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Паулина Балутянські, секр.

Отець **РОБЕРТ В. ЗІММЕР** член УНС Відд. 484 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Ютика, Н.Й. Помер 4-го вересня 1997 р. на 57-му році життя. Нар. в 1940 р. в Квінсі, Н.Й. Членом УНС став в 1968 р. Залишив в смутку трьох сестер і двох братів. Похорон відбувся 8-го вересня 1997 р. на українському католицькому цвинтарі у Вайтсборо, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

АОЛА КОНРОЙ член УНС Відд. 230 Т-ва св. Івана Хрестителя в Янгставні, Н.Й. Померла 14-го жовтня 1997 р. на 73-му році життя. Нар. 31-го липня 1924 р. в Янгставні. Членом УНС стала в 1962 р. Залишила в смутку чоловіка Івана, двох синів Івана мол. в Маямі, Фла. та Томаса в Ню Йорку, сестру Марію Гаєр в Ліберті, ОГ. Похорон відбувся 17-го жовтня 1997 р. на Калварі цвинтарі в Янгставні, ОГ.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ГОВАРД КРАВГАРСТ член УНС Відд. 106 Т-ва св. Миколая в Чикаго, Іл. Помер 29-го серпня 1997 р. на 79-му році життя. Нар. 1918 р. в Чикаго, Іл. Членом УНС став в 1945 р. Залишив у смутку дружину Емілію Дацків, братів Володимира і Честера, братових Лорейн Зубрицьку і Ольгу Барнас. Похорон відбувся 2-го вересня 1997 р. на цвинтарі Королева Небес в Гілсайді, Іл.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН САВРУК член УНС Відд. 288 Т-ва св. Димитрія у Бетлегем, Па. Помер 3-го жовтня 1997 р. на 75-му році життя. Нар. 21-го січня 1922 р. в Польщі. Членом УНС став в 1952 р. Залишив в смутку кузинку Марію Ковач. Похорон відбувся 6-го жовтня 1997 р. на Меморіял Парк цвинтарі у Бетлегем, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

АНДРІЙ ШЕМИЛА член УНС Відд. 409 Т-ва св. Івана в Данморе. Помер 6-го листопада 1997 р. Нар. в 1925 р. в Блекели, Па. Членом УНС став в 1942 р. Залишив в смутку двох сестер Марію та Анну Шемилів, звідного брата Петра Новицького. Похорон відбувся на парафіяльному цвинтарі в Блекели, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Дженет Боланд, секр.

ОЛЕКСА Р. ГАРБУЗЮК член УНС Відд. 17 Т-ва ім. Івана Онищенка в Чикаго, Ілл. По-мер 4-го жовтня 1997 р. на 77-му році життя. Нар. 29-го березня 1920 р. в селі Береги на Волині, Україна. Членом УНС став в 1983 р. Залишив у смутку дружину Софію, дітей: Галину, Олеся, Іру, Віру, Вейн, Елизабет, 11-ох внуків; братів Івана, Олександра, Володимира; сестру Надію Янюк та багато братів і сестер у Господі та друзів. Похорон відбувся 11-го жовтня 1997 р. на Елмвуд цвинтарі.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР БЕРЕЗЯК член УНС Відд. 76 Т-ва св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. Помер 29-го жовтня 1997 р. на 84-му році життя. Нар. в 1913 р. в Немирові, Рава Руська, Україна. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у смутку дружину Катерину. Похорон відбувся на католицькому цвинтарі св. Марії в Елкінс Парк, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН БУРИЙ член УНС Відд. 216 Т-ва „Сірий Лев" у Філядельфії, Па. Помер 2-го листопада 1997 р. на 82-му році життя. Нар. в 1915 р. Членом УНС став в 1969 р. Залишив в смутку Софію Смондровську, приятельку життя. Похорон відбувся 8-го листопада 1997 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в King of Prussia, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Одежинський, секр

ІВАН ОЛІЙНИК член УНС Відд. 264 Т-ва „Тризуб" в Карнегі. Помер 19-го жовтня 1997 р. на 79-му році життя. Нар. в 1918 р. в Піттсбурзі, Па. Членом УНС став в 1936 р. Залишив у смутку дружину Віржінію, сина Івана, сестру Олену Капелюх, трьох внуків. Похорон відбувся 22-го жовтня 1997 р. на цвинтарі Воскресіння в Кораполіс, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

СОФІЯ ГУЛА ПЕНРІ член УНС Відд. 192 Т-ва „Запорозька Січ" в Геркімер ,Ню Йорк. Померла 24-го вересня 1997 р. на 69-му році життя. Нар. в 1928 р. в Ричфілд Спрінг, Н.Й, Членом УНС стала ва 1967 р. Залишила у смутку двох дочок і п'ять синів, двох сестер і трьох братів, внуків, племінників, ближчу і дальшу родину тут в ЗСА і в Україні. Похорон відбувся 17-го вересня 1997 р. на цвинтарі New Forest в Ютиці, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа Відділу

МИХАЙЛО ДІДУХ член УНС Відд. 427 в Сейнт Катеринс. Помер 20-го вересня 1997 р. на 84-му році життя. Нар. в 1912 р. в селі Залужани (Татари), повіт Самбір. Членому УНС став в 1966 р. Залишив у смутку дружину Анну, синів Олега, Ореста і Остапа з родинами та ближчу і дальшу родину в Канаді, ЗСА і в Україні. Похорон відбувся 24-го вересня 1997 р. на цвинтарі Володимира в Оквил, Онтаріо.

Вічна Йому Пам'ять!

Марія Долішна, секр.

АННА МИКИТА член УНС Відд. 237 в Честері, Па. Померла 30-го вересня 1997 р. на 86-му році життя. Нар. в 1911 р. в Пикуличах біля Перемишля. Членом УНС стала в 1949 р. Залишила у смутку чоловіка Степана, сина Романа-Зеновія, дочку Галину з мужем Іваном Моренком та внуків Гриця і Данилка. Похорон відбувся 4-го жовтня 1997 р. на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ПАРАСКЕВІЯ ЩУР член УНС Відд. 194 в Ню Йорку. Померла 26-го липня 1997 р. на 101-му році життя. Нар. в 1896 р. в Україні. Залишила в смутку доньок Дарію Костів з родиною, Стефанію Дзюбак з мужем Василем в Україні, 5 внуків і 5 правнуків. Похорон відбувся 30-го липня 1997 р. з церкви св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Леся Ґой, секр.

МАРІЯ КРІЛ член УНС Відд. 44 Т-ва Укр. Січ в Нортгемптон, Па. Померла 27-го жовтня 1997 р. на 79-му році життя. Нар. в 1918 р. в Нортгемптон, Па. Членом УНС стала в 1945 р. Залишила у смутку чоловіка Івана, синів Дениса і Роберта, сестру Анну і брата. Похорон відбувся на українському православному цвинтарі в Нортгемптоні, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

АЛЕКСАНДЕР БЕРКИЖ член УНС Відд. 304 в Баффало, НЙ. Помер 8-го жовтня 1997 р. на 81-му році життя. Нар. в 1916 р. в Україні. Членом УНС став в 1952 р. Залишив у смутку дочку Марію Блендфорд і трьох внучок. Похорон відбувся 11-го листопада 1997 р. на Елмлоун цвинтарі в Кенморі, НЙ.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ВІДБУВСЯ КОНҐРЕС КУК

(Закінчення зі стор. 9)

Андрій Грегорович, Теодор Гуменюк, Ізидор Борецький, Микола Дутчак, Ольга Заверуха-Свинтух, Люба Зараска, Юрій Карманін, о. прот. Сергій Кіцюк, Юрій Клюфас, Зиновій Книш, Богдан Кульчицький, д-р Давид Марплс, Зенон Погорецький, д-р Петро Потічний, Валентина Родак, Ольга Саварин, Юлія Стасюк, Александер Сураський, Наталя Таланчук, о. Володимир Тарнавський, д-р Рома Франко, інж. Ярослав Чолій, Марія Шкамбара, Аріядна Шумовська-Стебельська, Організація Української Молоді Пласт і Спілка Української Молоді.

Шевченківськими грамотами відзначені бл. п. Василь Андріяшин, бл. п. Петро Кіндрачук, бл. п. Іван і Галя Кобильник, Соня Бейзик, о. Петро Блажук, Мирослав Буґера, Анна Буртняк, Володимир Галюк, Леся Гірняк, Василь Дячук, Павлина Загребельна, Анна Звіздецька, Андрій Коморовський, Микола Коційовський, о. Мирослав Крищук, Надія Крищук, Іван Глагола, Євгенія Легкодух, Юстина Лучак, Іван Мельник, Володимир Молодецький, Анеля Наконечна, Катерина Норис, Павло Ортинський, Микола Петриків, д-р Надія Попіль, Григорій Процьків, Богдан Радиш, Михайло Свинарчук, Ярослав Сивоник, Софія Скрипник, Ярослав Сташинський, Наталка Фарина-Кіт, Марія Цьона і Анастазія Шемелюк-Радомська.

Ділимося сумною вісткою, що 16 жовтня 1998 р., відійшов у вічність

бл. п. адвокат

ІВАН ЯРЕМКО

нар. 3 лютого 1911 р. у Викотах пов. Самбір Зах. Україна.

На його бажання тлінні останки будуть перевезені в Україну і поховані біля родичів і брата у Викотах пов. Самбір.

Хай рідна земля, яку Він так любив буде йому легкою.

Залишені в смутку

ПРИЯТЕЛІ

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

VII — 98

	1,000	**дол.**	**Марія Дозорська — на виховання Богословців у Львові — в пам'ять бл. п. родичів Михайла і Параскевії;**
	250	**дол.**	**д-р Ірена Крушельницька — в пам'ять батьків Антона і Анастазії з Ґоїв-Крушельницьких — на будову церкви в Підгайцях;**
	200	**дол.**	**Н.Н. — на висилку пакунків в Україну;**
по	100	дол.	Евдокія Мартинів — в пам'ять мужа Івана Мартиніва у 21-шу річницю смерти, Ігор А. Шуст;
	80	дол.	Ірена Литвин;
	64	дол.	Дмитро Шумило;
по	50	дол.	Ярослав Оберишин, д-р Стефан і Ірена Ничай, Стефан Гавриш;
	30	дол.	Тома Квятковський;
по	25	дол.	Любомир і Віра Сурівка, Каролина Конрад;
по	20	дол.	Володимир Фіцик, Катарина Кокорудз, Ольга Белюх, Марія Старостяк, Александер Вонторський;
по	10	дол.	Каролина Конрад — на пакунки в Україну, Орест Бедрій, Александра Смоляк, Василь Гудзик.

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:

	1,000	дол.	Софія Кудрик, Лев і Оксана Шури, Володимира Сливоцька, д-р Ярослав і Лариса Музичка, о. митр. Стефан Гриньох, Христина Чорпіта;
	500	дол.	Теодосія Брикович — в пам'ять сестри бл. п. Володимири Брикович;
по	200	дол.	Мирон Гнатейко— в пам'ять бл. п. Ольги Скопень, Дарія Кузик;
по	100	дол.	Евген і Ольга Филипович, Іван і Марія Куземські, Мирон Осадца, Ігор Гуменюк, д-р Володимир Кліш;
по	50	дол.	Володимир і Олена Климків, Зеновія Воробець, Богдана Бугун, Стефан Гук;
	40	дол.	Лідія Ігнат;
по	30	дол.	Александер Кедринський, Володимир і Марія Ворох;
	20	дол.	Ярослав Букачевський;
	15	дол.	Джон Міхаельс.

Збірка в Ню Гейвен, Конн. — збирав Григорій Ґіна _ переслала Павлина Лодинська.
зложили:

	100	дол.	Евгенія Добчанська;
	50	дол.	Лев Левицький;
по	30	дол.	Лев і Орися Марків, Григорій і Анна Ґіна, Роман і Марія Романюк;
по	25	дол.	Рома і Максим Тибор, Ярослав Попель;
	20	дол.	Катерина Іскат;

VIII — 98

	200	дол.	інж. Богдан і Слава Сторожук, (100 дол. на Патріярший Фонд, 100 дол. на Студитський монастир в Уневі);
по	100	дол.	д-р Ярослав Рожанковський, інж. Тарас і Ксеня Козбур;
	75	дол.	Мирослав і Люба Прокоп;
по	50	дол.	Оксана Мостович, Ольга Федик;
по	25	дол.	Даміян Геча, Александер Крайчик, Симон Заброцький, Роман Прийма;
по	20	дол.	Дмитро Ласевич, Александер Флорчук, Володимир і Ірена Жила;
	15	дол.	Роман Грабець;
	10	дол.	Орест Колтунюк;

Збірка Українського Патріярхального Товариства в Баффало, Н.Й. — Оксана Бережницька — голова.
На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:

	1,000	дол.	Укр. Патр. Товариство в Баффало, Н.Й.;
	100	дол.	Оксана Бережницька;
	25	дол.	Дмитро і Долорес Бараницькі;

На Патріярший Фонд:

	145	дол.	зі збірки Товариства

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:

	2,500	дол.	Василь і Марія Савула (1,000 дол. в пам'ять бл. п. Анни і Михайла Єдлінських, 1,500 дол. в пам'ять бл, п. Юлії, Петра, Михайла і Стефи Савулів;
по	1,000	дол.	інж. Юліян і Олена Головчаки, Микола і Надія Кунинські (в пам'ять доньки бл. п. Уляни М. Шмериковської), перенесено з Фундації „Ценко — Добро Творити", Українське Патріярхальне Товариство Відділ Філядельфія, Товариство Українських Сеньйорів в Маямі, Фла.;
	500	дол.	д-р Роман Смик;
	300	дол.	д-р Орест і Романа Яхторович — в пам'ять бл. п. д-ра Ахіля Хрептовського;
по	100	дол.	д-р Романа Навроцька, Олена Кульчицька;
	50	дол.	Таїса Венк;
по	25	дол.	Стефанія Обушак, Віра Сендзік;
	20	дол.	Григорій Давид;
	15	дол.	Юліян Копка.

IX — 98

зложили:

	100	дол.	Іван і Анна Квік;
	40	дол.	Йосиф Губчак;
	25	дол.	інж. Юліян і Олена Головчаки — замість квітів на могилу бл. п. Теодозія Онуферка.

В пам'ять бл. п. Марії Сенейко зложили (в Канаді):

	50	дол.	Наталія Закидальська;
по	25	дол.	Ольга і Роман Крайчук, Осипа Максимів.

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:

	1,000	дол.	Порфірій і Тамара Панакевич — в пам'ять бл. п. батьків;
	20	дол.	Йосиф і Ярослава Гапій;
	5	дол.	Степан Абрам.

Збірка на Будівельний Фонд в селі Заздрість, яку перевели парафіяни церкви „Богоявління Господнього" в Ст. Петерсбургу, Фла., під час святочного відзначення чотирнадцятої річниці смерти Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого.
зложили:
листа ч. 1.

	100	дол.	О.Е. Филипович;
	50	дол.	С. Цегельська;
по	20	дол.	В. Шкільник, М. Гуцуляк;
по	10	дол.	Р. Рушицька, М. Заблоцький, Т. Тимчишин, А.І. Куц, О. К. Ярема, Е. Федевич, С.К. Шуя, М. Сольчаник, І. О. Зарон, А. Лузерн, В. Гевко;
по	5	дол.	І. Гавалюк, М. Жупанський, Я. Базиляк;
	2	дол.	А. Базиляк.

листа ч. 2

по	25	дол.	С. Ривак, Оля Лісс, М.О. Галан;
по	20	дол.	Г.Е. Панчук, Галя Біч, І. Походай, Я. Базиляк;
	10	дол.	Т. Тимчишин;
по	5	дол.	М. Ільчитин, Г. Волошенюк, Н.Н., Е. Олексів;
по	2	дол.	Н.Н., Я. Сембай, М. Матвишин;
по	1	дол.	Бард, О. Щербата.

місяці: VII, VIII і IX — 98

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку:

IRS №. 23-7380645

Всі чеки просимо виписувати на:
St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd.
Elkins Park, PA 19027.

Ділимося сумною вісткою, що у понеділок, 26 жовтня 1998 р. упокоївся в Бозі

бл. п.

ГРИГОРІЙ ЧУРПІТА

ПОХОРОН в четвер 29 жовтня 1998 р. о од. 10-ій ранку з церкви св. Івана Хрестителя у Виппані, Н. Дж.

Залишив у смутку:
дружину — НЕНСИ ВАРЕХОВСЬКУ-ЧУРПІТУ
синів — о. ІВАНА ЧУРПІТУ
ГРИГОРІЯ ЧУРПІТУ, мол.
3-ох внуків.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 11 жовтня 1998 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

МИХАЙЛО ГРЕЧНИЙ

нар. 30 листопада 1926р.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — ЛЮБУ
синів — МИХАЙЛА
— БОГДАНА з дружиною ЛОРІЯНОЮ, внуками: ТАТІЯНОЮ, МАРТОЮ і ТАРАСОМ
брата — ІЛЬКА в Україні
сестер — МАРИНЮ і НІНЮ в Україні.

ПОХОРОН відбувся 14 жовтня 1998р. з церкви Непорочного Зачаття у Гемтремк Миш. Тіло спочило на цвинтарі Мт. Олівет у Дітройті.

На вічну згадку нашого найдорожчого БРАТА, ВУЙКА, СТРИЙКА, ШВАҐРА

св. п.

д-ра

ІВАНА ЛОЗИНСЬКОГО

який заснув навіки 14 липня 1998 р.
і є похований на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. поруч свого брата св. п. мгр. Євгена.
Відкриваємо конто на допомогу бідним, здібним студентам в Україні.
(Self Reliance, 108 2nd Avenue, New York, NY 10003, Acct. #24959).

З родини Лозинських: св. п. д-р Іван, мгр Євген, мгр Осип; всі три в найтяжчих обставинах закінчили правничі студії у Кракові. Вони карались по польських, німецьких тюрмах, а покійний Осип загинув у Львові, замучений більшовиками. Всі три були вірними синами свого народу. Покійний Іван понад усе цінив науку і перший започаткував та залишив на цей фонд сто тисяч долярів. Він все нагадував „доки не будемо мати чесних, мудрих провідників, доти не втримається сильна українська держава".
Його ідея кличе нас іти його слідами.

Вічна їм пам'ять!

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що в Буенос Айрес, Аргентина помер

св. п.

пл. сен. „ЛІСОВИЙ ЧОРТ"

інж. РОСТИСЛАВ ІЛЬНИЦЬКИЙ

Нар. в 1910 р. в с. Снітниці, Західня Україна,
син пароха Йосифа із Ясінки.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — ІВАННУ КИШАКЕВИЧ-ІЛЬНИЦЬКУ
родину в Аргентині, ЗСА, Канаді й Україні.

З приводу відходу у засвіти 22-го жовтня 1998 р.

св. п.

ДАРІЇ ФЕДАК-БУЧАЦЬКОЇ

рідної сестри моєї мами Олени Федак-Шепарович висловлюю щире співчуття її довголітньому чоловікові-Романові Бучацькому.

Замість квітів на свіжу могилу в Австралії складаю в пам'ять завзятої лещатарки 100 дол. на потреби КЛК у Львові.

ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ

У глибокому душевному болю і смутку ділимося сумною вісткою з друзями, приятелями, знайомими і всією українською громадою, що в четвер, 22 жовтня 1998 р. відійшов у Божу Вічність мій найдорожчий ТАТО, БРАТ

бл. п.

інж. ЄВГЕН МЕЛЬНИК

довголітній працівник централі міських залізниць міста Ню Йорку, відділу інженерії. Покійний був фундатором Наукового Товариства ім. Шевченка, Українського Музею у Ню Йорку, пам'ятника Тараса Шевченка у Львові, щедрим жертводавцем на різні громадські і виховні цілі: Патріярший Фонд, виховання священиків, сиротинця у Аргентині і Бразилії, будову церков у Ню Йорку, Гантері, Бавнд Бруку, Оттаві (Канада) і Люрді (Франція).

ПАНАХИДИ відбулися у суботу, 24 і неділю, 25 жовтня 1998 р. о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Петра Яреми, при 129 Е. 7-ма вул. у Ню Йорку.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА відбулася в понеділок о год. 9:30 ранку, в церкві св. Юра в Ню Йорку.

Тлінні останки покійного похоронені на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., поруч дружини покійного.

У глибокому смутку залишив:
дочку — мгр ЛІДІЮ
сестер — ОЛЬГУ СЕКУНДУ і ГАЛЮ СЕМЕНЮК з родинами у Львові
— ЗЕНЮ СТЕФІЙ з родиною у Кракові
племінника — СТЕПАНА КОРНЕЦЬКОГО з родиною у Канаді
сестрінку — ҐАБРІЄЛЛЮ МІЧЕЛЬ

Вічна йому пам'ять!

У безмежній скорботі повідомляємо друзів і знайомих, що 5 вересня 1998 р. несподівано відійшов до Божої вічності на 74-му році життя

бл. п.

БОГДАН СИНИШИН

ПОХОРОННИЙ ОБРЯД відбувся 9 вересня 1998 р. в Торонто.

Покійний залишив у глибокому горю:
дружину — ОРИСЮ
доньку — ХРИСТИНУ з чоловіком БРАЄНОМ РАДЕРФОРД
внуків — ТЕОДОРУ і ХРИСТИЯНА
брата — СВЯТОСЛАВА
кузена — ЯРОСЛАВА СИНИШИНА
шваґрів — БОГДАНА і ЗИНОВІЯ САВЧУКІВ
шваґерку — ОЛЬГУ ЛОНКЕВИЧ з родинами

Ділимося сумною вісткою, що в Чикаго 16 жовтня 1998 р. на 87-му році життя відійшов у вічність наш улюблений МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

д-р ІВАН ЯРЕМКО

відомий юрист, громадський діяч, член редакції та редактор тижневика „Українське Життя" в Чикаго.

Тлінні останки покійного будуть похоронені в місті Самборі, Україна.

Залишилися у смутку:
дружина — ІЗОЛЬДА
дочки — ЛЯРИСА і ХРИСТИНА
внуки — МІРА, КЕРІ, ДЖЕЙМС
та родина в Україні.

Вічна йому пам'ять!

Поминальне Богослужіння в 40-ий день смерти відслужиться 26 листопада о год. 10 ранку, в соборі свв. Володимира і Ольги, в Чикаго.

Ділимося сумною вісткою, що 7-го жовтня 1998 р. відійшла від нас у вічність наша найдорожча і незабутня МАМА і БАБУСЯ

св. п.

Паніматка

КАТЕРИНА СІВАЧЕНКО

Нар. в 1907 р. в Одесі, Україна.

ПОХОРОН відбувся 12 жовтня 1998 р. з церкви св. Андрія в Блумінґдейл, Ілл. ПОХОВАНА на цвинтарі Елмвуд в Чикаго.

Наша глибока подяка приятелям, знайомим і родині за щирі слова співчуття, висловлені особисто, телефонічно і листовно.

Складаємо особливу подяку о. Володимиру Волощуку за відхідну молитву над покійною, і о. Володимиру Мельнику за його молитви.

Наша щира подяка о. Миколі Боднаруку за переведення похоронного обряду в Чикаго, дириґентам д-рові Василеві Трухлому, Тарасові Руденкові і хорові церкви св. Андрія в Блумінґдейл за похоронний спів.

Ми сердечно дякуємо Зої Филипович за прощальні слова спомину про покійну під час поминального обіду.

Дякуємо за молитви, пожертви, квіти зложені у пам'ять покійної.

Вічна їй пам'ять!

син — МАРКО КОНСТАНТИН
дочка — ЛЕСЯ
внучка — ВІКТОРІЯ

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ мого найдорожчого МУЖА

бл. п.

ВАСИЛЯ МЕЛЬНИКА

будуть відправлятися 9 листопада о год. 8-ій рано

СЛУЖБИ БОЖІ

в церквах:

св. Миколая в Баффало, Н.Й.;
св. Миколая в Торонто, Канада;
в місті Гемілтон;
свв. Петра і Павла;
в Україні в селі Урмань.

Про молитви за спокій душі покійного просить дружина ГАНЯ МЕЛЬНИК

Ділимося сумною вісткою із приятелями, що 22 жовтня 1998 р. в Мельборні, Австралії, після довгої недуги відійшла у вічність

бл. п.

ДАРІЯ ФЕДАК-БУЧАЦЬКА

уроджена 18 грудня 1912 р. у Львові, магістер права, пластунка, член Карпатського Лещетарського Клюбу, в'язень польських тюрем.

Залишила в глибокому смутку:
сестру — ОКСАНУ ФЕДАК-ДРОГОМІРЕЦЬКУ з родиною
брата — БОГДАНА ФЕДАКА з родиною
родини — СОМКОВИХ та ПАВУКІВ
— ІГОР ФЕДАК-ГРИНЕВИЧ та
приятелів юних літ.

Ділимося сумною вісткою з родиною та приятелями, що 21 жовтня 1998 р. відійшла у вічність на 93-му році життя

бл. п.

ЛЮБОМИРА СЛОНЕВСЬКА

з дому ЛИСИНЕЦЬКА

Залишилися у глибокому смутку:
сини — ОЛЕКСАНДЕР з дружиною ДАДЕЮ
— РОМАН з дружиною МОТРІЄЮ
внуки — АНДРІЙ з дружиною МАРУСЕЮ
— КАТЕРИНА
— ДАНИЛО
— МИХАЇЛ з дружиною ГАЛЕЮ
правнучка — ЛЯРИСА
брат — ОРЕСТ ЛИСИНЕЦЬКИЙ з дружиною ІВАННОЮ
братанки — ОЛЕКСАНДЕР ЛИСИНЕЦЬКИЙ з родиною
— ХРИСТИНА БЕЙҐЕР з родиною
— ТЕТЯНА ЛИСИНЕЦЬКА
— ІРЕНА ГЕЙДЕН з родиною
сестрінки — ІРЕНА СИҐАЛІВ з родиною
— ТАІСА ТУРЯНСЬКА з родиною
сестрінок — ОРЕСТ ДУТКА
свати — о. Крилошанин ОМЕЛЯН ШАРАНЕВИЧ
— ХРИСТИНА ВОЄВІДКА

ПАНАХИДА була відслужена в неділю 25 жовтня 1998 р.

ПОХОРОН був відправлений в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а опісля на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Замість квітів родина просить складати пожертви на
UNWLA, INC.
Memo — for CHILDREN OF CHORNOBYL
108 2nd Ave., New York, N.Y. 10003

• РОЗШУКИ •

Шукость Ірина розшукує родичів, які проживали в штаті Нью Джерзі та Техасі: **ШУКОСТЬ МИХАЙЛА, ПЕТРА та МИКОЛАЯ**. Прошу відізватися.
Тел.: 1-727-384-1083 Фла.

• ПРАЦЯ •

WANTED
Electrician/mechanic in New York City, 5 years minimum experience. Good driver. Recommendations preferred.
Call (718) 353-2010

• НА ПРОДАЖ •

Терміново продається діючий Кафе-Бар з обладнанням і повним пакетом документів у м. Львові при вул. Івана Франка, поблизу Стрийського ринку. Недорого.
Тел.: (916) 536-0156 (Лариса)